

teceljski

CELJE, 21. AVGUSTA 1959
Leto X., šte. 33

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE
DELOVNEGA LJUDSTVA OKRAJA CELJE
LIST IZDAJA IN TISKA ČASOPISNO POD-
JETJE »CELJSKI TISK«
DIREKTOR IVAN MELIK-GOJMIČ
UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR
ODGOVORNI UREDNIK TONE MASLO

Uredništvo in uprava: Celje, Titov trg 3
— poštni predal 16 — telefon uredništva
24-25, uprave in oglašnega oddelka 25-23 —
tekoči račun pri Komunalni banki Celje
605-70-1-656 — izhaja ob petkih — letna na-
ročnina 500, polletna 250, četrtletna 125 din
— posamezna številka 15 din — rokopisov
ne vračamo

Proslava ob 15-letnici osvoboditve Zgornje Savinjske doline

MEDNARODNA SKUPNOST - IZHOD IZ BLOKOVSKÉ ZAGATE

NA ZBOROVANJU V LJUBNEM OB SAVINJI JE GOVORIL DR. ALES BEBLER

Prve prireditve na čast praznika
mozirske občine ter v počastitev
petnajstletnice osvoboditve Zgornje
Savinjske doline so se začele že v
soboto z odkritjem dveh spominskih

plašč v Homu in Zarazborju. Isti
dan zvečer je bila na Ljubnem ob
Savinji še uspešna kulturna priredi-
tev.

Cepprav je v nedeljo ves dopoldne
deževalo, je v Zg. Savinjski do-
lini vladalo praznično razpoloženje.
V vseh krajih občine so razobesili
zastave, v Ljubnem pa postavili več
slavolokov. Lepo urejen je bil tudi
prostor ob Savinji, kjer je kmalu
po deseti uri začel sekretar občinskega
komiteja Zveze komunistov
tov. Franjo Pakj zaključno zborova-
nje. Razen domačinov je v uvodnem
govoru pozdravil predsednika zu-
nanjepolitičnega odbora pri Zvezni
ljudski skupščini in nekdanjega se-
kretarja Pokrajinskega komiteja Ko-
munistične partije Jugoslavije za
Stajersko in Koroško dr. Aleša
Beblerja, nadalje komandanta če-
trte operativne cone Franca Poglaj-
na, komisarja Jožeta Borštnarja,
načelnika štaba Petra Brajeviča,

zatem Ivana Kovačiča-Efenka, ge-
neralnega majorja Petra Stanteta-
Skalo, člana Izvršnega sveta LRS
Toneta Boleta in Vlada Majhna,
načelnico kulturne skupine pri šta-
bu četrte operativne cone Vero Be-
bler-Hreščakovo, polkovnika Ivana
Dolničarja, zastopnika Zveze borcev
z neosvojenimi Koroške Karla Pru-
nika-Gašperja, predsednika CK LMS
Toneta Kropuška, sekretarja OK
ZKS Celje Franca Simončiča in dru-
ge.

Po pozdravi zastopnice koroških
borcev in državni himni, ki jo je
zaigrala godba na pihala Svobode-
Center iz Trbovelj, so ljubenski pio-
nirji z iskreno besedo in šopki cve-
tic pozdravili voditelje partizanske-
ga gibanja na tem predelu naše do-
movine in ostale borce. Zatem je
pred mikrofonom stopil tovariš Bebler.
Ganjen in s tresočim glasom je
najprej pozdravil domačine, nato pa
jih pozval, da s kratkim molkom po-
častijo spomin vseh padlih za svo-
bodo. Zatem je dejal:

Osvoboditev Zgornje Savinjske
doline je bil važen dogodek v borbi
za svobodo slovenskega in jugo-
slovanskih narodov. Stajerska je bila
namreč tisti del naše zemlje, na
katero je Hitler udaril s trdo roko.
Toda navzlic temu, je ljudstvo dvig-
nilo svojo glavo...

Ko smo organizirali napad na
Ljubno, se je pokazalo, da je strah
pri domačih povsem izginil. Druže-
ne so nas sprejemale kot svoje. Zla-
sti se spominjam Fludernikov, kjer

sem se najdlje zadrževal. Z napadom
na Ljubno se je prvič zgodilo,
da se je osvobodil tisti del zemlje,
ki ga je Hitler priključil rajhu. S
tem se je začela lomiti njegova
oblast v tem delu. Tri mesece smo
branili to ozemlje. V tem času smo
imeli priložnost pokazati, kaj parti-
zani hočemo. V tem času je Sa-
vinjska republika pokazala, kakšna
hoče biti nova oblast. To je bil nov
korak naprej, saj smo pokazali, da
hoče biti nova oblast pravična, po-
štena, demokratična. Zato so se
ljudje oklepali te oblasti in parti-
zanske vojske. Ta vojska se je tudi
pomnožila. In končno je prišla zma-
ga.

Nam vsem, ki nismo imeli prilož-
nosti, da bi prišli v zadnjih letih k
vam, je v veselje, ko vidimo, da je
v glavnem tu vse obnovljeno, da je
težko najti ostanke ruševin. Marsi-
kaj je novega, kar nekdanj ni bilo.
Napredek je viden. Vem, da imate
želje, da bi gospodarstvo še bolj
razvili. Toda, kar se tiče razvoja
lesne industrije, ne čakajte, da bodo
investicije prišle od drugod. Z last-
nimi silami boste lahko napravili
viden korak naprej.

Nadaljevanje svoje govora je dr.
Bebler posvetil nekaterim proble-
mom zunanje politike. Pri tem je
med drugim dejal:

Naš osvobodilni boj je Jugosla-
vijo spremenil v marsičem, zlasti
kar se tiče zunanjepolitičnega polo-

(Nadaljevanje na 2. strani)

Zbor gasilcev v Rogaški Slatini

V Rogaški Slatini bo 5. in 6. sep-
tembra velik zbor gasilcev hrva-
sko-slovenskega mejnega področja.
Pokroviteljstvo za prireditve sta
prevzela Okrajna odbora SZDL iz
Krapine in Celja. Predvidevajo, da
se bo zboru udeležilo okoli tri tisoč
gasilcev, mimo teh se bo v Roga-
ški Slatini zbralo še precejšnje šte-
vilo drugih obiskovalcev. Na zboru
bodo govorili tudi predstavniki
množičnih organizacij celjskega in
krapinskega okraja.

V soboto zvečer bodo imeli gasilci
svečano sejo, zatem bodo polo-
žili vence k spomeniku Borisa Ki-

driča in nazadnje bo koncert v
zdraviliškem parku, medtem ko bo-
do po okoliških hribih zagoreli kre-
sovi.

Naslednjega dne bodo že v jutran-
jih urah sprejeli še druge goste,
nakar bo veličasten sprevid gasil-
skih čet. Razen tega bodo nastopili
še člani, članice in pionirji s pro-
stimi vajami, ki jih je pripravila
Zveza gasilcev s pomočjo telovad-
nih vodij.

Vsa svečanost je namenjena v po-
častitev štiridesetletnice ZKJ in
SKOJ, hkrati pa slavi rogaški ga-
silci osemdesetletnico svojega dru-
štva. Sočasna slovesnost hrvaških
in slovenskih gasilcev v Obsoletju
pa je spet nadaljnji korak za brat-
sko sodelovanje, ki se je v pretek-
losti že nekajkrat izkazalo, ko so
obmejni gasilci pomagali drugi
drugim.

ši sekretar Okrajnega komiteja za
kozjansko območje tov. Luskar, se-
kretar Okrajnega odbora SZDL
tov. Stane Sotlar, bivši borci iz so-
sednjih občin ter predstavniki poli-
tičnih organizacij in oblasti šentjur-
ske občine.

Slovesnost je začel predsednik or-
ganizacije Zveze borcev NOV na
Planini tov. Ivan Dobršek z govo-
rom pred spomenikom 117 padlim
borcem in žrtvam fašističnega na-
silja. Zbrane je spomnil na juna-
ška dejanja padlih borcev in trpin-
čenje odpeljanih Planincev v kon-
centracijska taborišča. Slovesnost
pred spomenikom so zaključile pio-
nirke z recitacijami in petjem bo-
renih pesmi. Nato so udeleženci pro-
slave odšli v povorki do zadržne-
ga doma, kjer je pred začetkom
kulturnega programa govoril še
bivši sekretar okrajnega komiteja
KPJ za kozjansko območje tovariš
Luskar.

MLADINSKO ZBOROVANJE V KOČEVSKEM ROGU

Dne 22. in 23. avgusta bo v Ko-
čevskem Rogu velika mladinska
svečanost, ki se je bodo udeležili
vsi sokojevski aktivisti, delujoči pred
vojno, med njo in po osvoboditvi v
mladinski organizaciji. Proslava, ki
je posvečena štiridesetletnici ZKJ
in SKOJ, bo v Podstenicah v Kočev-
skem Rogu. Zbor aktivistov bo 22.
avgusta v Dolenjskih Toplicah, od
koder bodo udeleženci skupaj odšli
v Rog.

Tov. Aleš Bebler med govorom

Proslava 15-letnice osvoboditve Planine pri Sevnici

Prebivalci Planine pri Sevnici so v
nedeljo praznovali 15-letnico
osvoboditve njihovega kraja. Mimo
domačinov so se proslave udeležili
prvi komandant kozjanskega po-
dročja tov. Janez Rozman-Januš, biv-
ni zavezniki na kraj.

V SLIVNICI PRI CELJU SO PRAZNOVALI 40-LETNICO KPJ IN SKOJ

V Slivnici pri Celju so v nedeljo
proslavili 40-letnico ustanovitve
KPJ in SKOJ. Ob tej priložnosti so
na vseh hišah v Slivnici in na dro-
govih ob cesti vihrale državne in
rdeče zastave, slivniški gasilci pa
so slovesnost dopolnili z razvijem
njihovega prapora in gasilskimi
vajami. Mimo domačinov so se
slavnosti udeležili tudi gasilci iz
sosednjih krajev. Na zborovanju
pred lepo okrašenim gasilskim do-
mom v Slivnici je zbranim govoril
sekretar Občinskega komiteja ZKS
iz Sentjurja pri Celju tovariš Sr-
eko Pratinemer. Ob tej priložnosti je
tudi v imenu pokrovitelja te prosla-
ve, predsednika občine tov. Petra
Hlasteca, razvil društveni prapor
gasilcev. Občinska gasilska zveza
pa je najboljšim starejšim in za-
služnim gasilcem podelila diplome.

VREME V NASLEDNJIH DNEH

Nekako do 23. avgusta bo prevla-
dovalo lepo vreme. V nadaljnjem
poteku pa bo nestalno z pogostimi
padavinami.

Cesar Haile Selasie med nami

Visoki gost, etiopski cesar Haile Selasie I., je na povabilo
predsednika Tita prispel 15. avgusta s posebnim letalom v Pulj.
Predstavniki svobodoljubnega afriškega naroda so prebivalci
Pulja in okolice nadvse pristrčno pozdravili. Sprejemu so pris-
stvovali tudi naši najvišji državniki.

Visoki gost je prve dni obiska prebil na Brionih, kjer sta
oba državnika izkoristila čas za razgovore, ki so potekali v pri-
sotnem vzdušju brez protokolarnih formalnosti in prej priprav-
ljenih programov. Razgovorjalo sta se predvsem o perečih med-
narodnih zadevah, ki zanimajo obe deželi ter o razširitvi sode-
lovanja med Etiopijo in Jugoslavijo.

Drugi del svojega desetdnevnega bivanja pri nas bo cesar
Haile Selasie s svojim spremstvom izkoristil za obisk nekaterih
krajev in industrijskih središč v Sloveniji in Hrvaški.

Etiopski cesar je že več tednov na potovanju po Evropi.
Obiskal je Sovjetsko zvezo, Češkoslovaško, Belgijo, Francijo in
Portugalsko, kjer se je s predstavniki teh držav razgovarjal o
možnostih povečanja gospodarskega in kulturnega sodelovanja.

Predsednik republike Tito in etiopski cesar Haile Selasie sta
se že četrtič srečala, saj je naš predsednik že dvakrat obiskal
Etiopijo, etiopski cesar pa s tem obiskom že drugič Jugoslavijo.
Ta ponovni obisk je velikega pomena za nadaljnjo utrditev jugo-
slovansko-etopijskih odnosov kakor tudi za nadaljnje mednarodne
napore za mir. Na sliki: prvo srečanje obeh državnikov.

S SEJE OBCINSKEGA LJUDSKEGA ODBORA V CELJU

Sprejeti načrti proizvodnega sodelovanja v kmetijstvu

Konec preteklega tedna je bila
pod vodstvom predsednika Franca
Rupreta skupna seja obeh zborov
občinskega ljudskega odbora v Ce-
lju. Po uvodnih besedah podpre-
sednika Bena Krivca ter poročilu
predsednika sveta za kmetijstvo
Fedorja Pirkmajerja so odborniki
po daljši in nadvse zanimivi raz-

pravi sprejeli načrt proizvodnega
sodelovanja v kmetijstvu za nasled-
nje obdobje. Hkrati s tem so spre-
jeli tudi ustrezne sklepe. Po tem na-
črtu se bo površina obdelovalne
zemlje v kooperaciji povečala od
sedanjih 13 na 35,8 %. Sicer pa bo
to sodelovanje zajelo 3195 hektarjev
zemlje. Plan živinorejske proizvod-

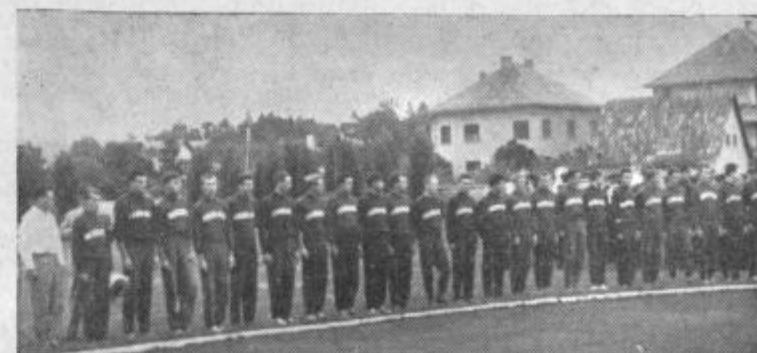
nje v sodelovanju pa predvideva
vzrejo 1525 glav goveje živine s te-
leti. Poleg tega bodo kmetijske za-
druge na območju celjske občine
vzredile 109 glav plemenske živine
na osnovi organizirane proizvodnje.

V nadaljevanju zasedanja so od-
borniki obeh zborov sprejeli odlok,
po katerem mora prejšnji lastnik
nacionaliziranega, a nezazidanega
gradbenega zemljišča, v roku šestih
mesecev vložiti zahtevo, da bo na
nacionalizirani parceli gradil dru-
žinsko stanovanjsko hišo v skladu
z urbanističnimi zasnovami in odlo-
kom o gradbenih okoliših.

Poleg tega sta oba zboru spre-
jela odlok o preimenovanju celjskih
ulic in odločbo o razglasitvi podjet-
ja »Elektro« za komunalno podjetje.
Na predlog Tajništva za notra-
nje zadeve, oziroma mandatno imu-
nitetne komisije so odvzeli mandat
odborniku občinskega zbora proiz-
vajalcev Antonu Lesjaku iz Višnje
vasi.

Po poročilu o požarni varnosti
ter izvolitvi nekaterih komisij so
se odborniki še strinjali, da naj se
nova osnovna šola na Hudinji ime-
nuje po narodnem heroju in prvem
komandantu Celjske čete Francu
Vruncu.

-mb

V nedeljo popoldne je bil v Celju meddržavni dvoboj mladinskih
reprezentanc Italije in Jugoslavije v atletiki. Cepprav so izgubili,
so se jugoslovanski mladinci (na sliki z vodjo ceremoniala Al.
Kerkošem ter kapetanom ekipe Fr. Narakom) dobro odrezali.
Več o tem dvoboju berite na sedmi strani

Kako bomo plačevali davek na osebni dohodek

Vsak državljan je po zakonu dolžan plačati davek na letni čisti dohodek, ki presega vsoto 500.000 dinarjev. To pomeni, da bo vsak dohodek preko te vsote »iz kakršne koli osnove in vira v državi in inozemstvu« obdavčen. Sem se uvrščajo dohodki iz delovnega razmerja — po tarifnem pravilniku in pravilnikoma o premijah in normah, kakor tudi dohodki iz dobička podjetja. Za te dohodke se smatrajo prav tako tudi plače v državni upravi, honorarji za članke, knjige in druge rokopise, dalje dohodki od honorarnega dela in od ostalih dejavnosti. Zakon pa ne velja za tiste državljane, katerih dohodek sestoji samo iz dohodka, ki je podvržen davku na dohodek.

Za obdavčenje ne bodo prišli v poštev niti dohodki od dobitkov jugoslovanske in drugih loterij, niti dohodki dijakov in študentov, ki nujno inštrukcije. Predvideva se tudi, da bodo oproščeni davka tudi tisti državljani, katerih dohodek izvira od raznih nagrad za posebna priznanja in zasluge v znanosti in umetnosti, za življenjska dela umetnikov in podobno.

Za kateri čisti dohodek bo pravzaprav treba plačati davek in v kakšni višini?

Kot čisti dohodek je treba smatrati dohodek, ki ga državljan ostvari po odbitku vseh davkov in prispevkov. Na primer, če nekdo poleg mesečne plače 40.000 dinarjev zasluži še 20.000 dinarjev honorarno za izdelavo neke skice ali načrta plača za ta honorar 20-odstotni davek, kar znaša 4.000 din. V tem primeru 40.000 din plus 16.000 din, skupaj torej 56.000 dinarjev. To je njegov čisti enomesečni dohodek. Na enak način bo zmanjšan čisti dohodek tudi za davek, ki se plača od drugih honorarjev, kot n. pr. 11 odstotni davek za honorarje, ki jih nekdo sprejme za objavljene članke v časopisih in drugih publikacijah.

V praksi bo to izgledalo takole: Kdor bo mesečno zaslužil preko 41.600 dinarjev, kar zneso letno preko 500.000 din, bo moral sam poskrbeti za plačilo davka na osebni dohodek. To pomeni, da tisti, ki letno zaslužijo manj kot pol milijona, ne bodo plačali tega davka.

Davek se bo plačeval po progresivni lestvici. Na primer, če nekdo zasluži letno 750.000 dinarjev, bo plačal davek le od 250.000 dinarjev (ker pol milijona ne spada v osnovo za obdavčenje) v znesku 5 odstotkov, kar zneso 12.500 dinarjev. Toda, če nekdo zasluži preko mili-

jon dinarjev, bo plačal od zneska preko pol milijona dinarjev 37.000 din davka. Od prvih 250.000 dinarjev bo torej plačal 5-odstotni davek, od drugih 250.000 dinarjev pa 10-odstotni davek.

Po zakonu se bo plačal davek od čistega dohodka, ki je bil realiziran letos. To pomeni, če je nekdo v februarju letos sprejel honorar ali kakšen drugi dohodek, ki je bil ostavljen v 1958 letu, tega dohodka ne bo prijavil. Torej le od 1. januarja letos bo treba plačevati davek na čisti dohodek, ki presega vsoto pol milijona dinarjev.

Banko se že sprejelo navodila, kako se bodo evidentirali vsi dohodki, ki so podvrženi temu obdavčenju. Dve možnosti sta: vsak državljan bo svoje dohodke lahko evidentiral z žiro računom pri banki (žiro račun je tekoči račun, od katerega se ne sprejemajo obresti).

Druge možnost bo, da bodo

državljan svoje dohodke sami vpisovali v posebno davčno knjižico. Kakor bo kdo želel. Če bomo vse svoje dohodke evidentirali pri banki, bomo imeli najboljši pregled, ko bo prišel čas za obdavčenje. Celo plačo bodo lahko pošiljali na žiro račun pri banki (in vsi ostali dohodki), kjer bo lahko državljan dvignil denar (torej le na enem mestu). Hkrati bo lahko lastnik žiro računa izplačeval svoje izdatke tudi s čeki, namesto da bi dvigal gotovino. Davčni upravi pa bo lahko namesto letne davčne prijave poslal le sporočilo banke o vseh svojih dohodkih. Kdor pa ima davčno knjižico in bo vanjo vpisoval vse svoje dohodke, bo predložil knjižico na vpogled občinski davčni upravi. To se po navadi opravlja v januarju. Kdor pa ne bo imel niti žiro računa, niti davčne knjižice, bo moral predložiti davčno prijavo o vsem čistem dohodku v letošnjem letu. S. S.

Razstava NOB v Ljubnem

Ob petnajsti obletnici osvoboditve Zgornje Savinjske doline je v Ljubnem razstavljal oddelek narodnoosvobodilne borbe iz celjskega muzeja. Razstava je bila urejena samo v učilnici, zato je bilo razstavljeno le tisto gradivo, ki je prikazovalo kratko zgodovino KP in SKOJ ter borbo Zg. Savinjske doline. Spomini na revolucijo še niso zbledeli, saj si je razstavo ogledalo v dveh dneh okrog 3500 ljudi, nekateri celo po trikrat. Pri otvoritvi je bil tudi predsednik zunanje političnega odbora Zveznega izvršnega sveta tovariš Aleš Bebler-Primoz s soprogom in je predlagal, naj bi bila v Ljubnem vedno zbirka, ki bi prikazovala dogodke med narodnoosvobodilno vojno. Turisti, ki jih je iz leta v leto več, bi Ljubno bolj spoznali, zbirko pa bi lahko upo-

rabljali tudi pri pouku zgodovine. To bi bil hkrati zgodovinski spomenik, ki si ga prebivalci Ljubnega in okolice že dolgo želijo. G. M.

Kmetijsko zadrugo Ljubečna in Škofja vas bodo združili

Ze dalj časa razmišljajo o združitvi kmetijskih zadrug Ljubečna in Škofja vas, vendar do združitve še ni prišlo, čeprav k temu nujno silijo ekonomske koristi, ki bi jih po združitvi imela gospodarsko močna zadruga. Da se zadrugniki obeh zadrug še niso zedinili za združitve, so bili vzrok predvsem razni osebni

spori in dokaj stara nesoglasja med nekaterimi kmeti iz obeh vasi.

Na zadnji seji zadrugnega sveta v Ljubečni, ki so ji prisostvovali tudi nekateri predstavniki tamkajšnjih množičnih organizacij, pa so le uvideli, da ne kaže več pogrevati starih razprtij. Sicer so nekateri še vedno majali z glavo, vendar je končno zmaga gospodarska računica, saj bodo imeli od združitve eni in drugi le koristi.

Po zglasovanem sklepu o združitvi obeh zadrug so imenovali komisijo, ki bo do novega leta pripravila vse potrebno za združitve. Željo za združitve so pokazali tudi zadrugniki iz Škofje vasi. Tako vse kaže, da bo prihodnje leto še bolj zaživela namesto dveh majhnih ena močna kmetijska zadruga, ki bo kos vsem kmetijskim nalogam. -ma-

Odškodnina za nacionalizirana zemljišča

Oba zbora občinskega ljudskega odbora v Zalcu sta na svoji zadnji skupni seji sprejela odlok o odškodnini za nacionalizirana zemljišča. Na predlog sveta za družbeni plan in finance so se odborniki strinjali, da naj znaša odškodnina za taka zemljišča v vseh zazidalnih okoliših žalske občine po 90 dinarjev za kvadratni meter. Odškodnina se mora plačati v petdesetih letih, a prvi obrok zapade s prvim dnem po preteku meseca, ko je bila zemlja prejšnjemu lastniku odvzeta.

Proslava ob 15-letnici osvoboditve Zg. Savinjske doline

(Nadaljevanje s 1. strani)

žaja. Najvažnejše pa je to, da je ta borba spremenila zavest jugoslovanskih in še posebej slovenskega ljudstva, da mu je vili globoko zapujanje vase, da je iz te borbe izšel kot narod gospodarjev, ki je občutil, kakšna moč je v njem, kadar je združen, kadar je enoten in pripravljen na žrtve. To zaupanje v nas same, nam je dalo v povojnem svetu drugačen položaj, kot ga je imela stara Jugoslavija. Danes je Jugoslavija po svojem moralno političnem položaju med največjimi na svetu. To predvsem zaradi enotnosti, odločnosti in ponosa in ker smo med vojno pokazali, da smo narod, s kak-

terim ne more nihče barantati. Ko je tov. Bebler takoj zatem razvil misel o oboroževanju in nevarnosti na novo vojno, ki bi bila sprčo atomskega orožja pogubna tudi za tistega, ki bi jo začel, je dejal:

Zato je važno, da se države s tako mednarodno veljavo, kot Jugoslavija, dosledno zavzemajo, da se duhovi v svetu pomirijo. Jugoslavija s svojo neodvisnostjo in ugledom, deluje proti tistem začaranemu krogu, ki je nastal z blokavsko politiko in kaže, da je edini izhod iz te zagate v razvijanju mednarodne skupnosti.

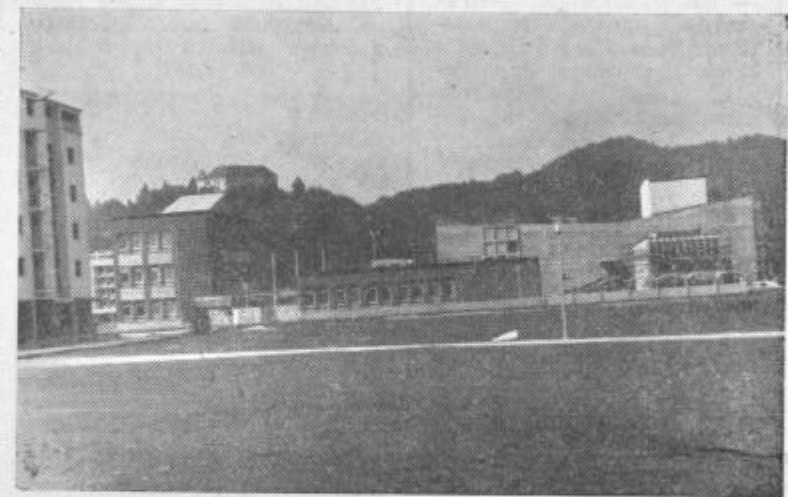
Ko je tov. Bebler govoril o nemškem vprašanju, je zaključil: Tudi

v njem vidimo izhod, ki je v tem da se začenejo obe Nemčiji postopno združevati na demokratični in miroljubni podlagi, se pravi v tako Nemčijo, ki bo razorožena in ki ne bo sodelovala v hladni vojni. Naše stališče pa je še v tem, da država, kot je naša, sodeluje pri reševanju tega vprašanja, ne samo zaradi tega, ker je močno trpela od nemškega napada, ampak tudi zato, ker vidimo rešitev nemškega vprašanja. Zato zahtevamo, da Jugoslavija pri tem sodeluje.

To zahtevo je tov. Bebler znova poudaril potem, ko je ocenil neuspešno konferenco 4 zunanjih ministrov v Ženevi in napovedal sestanek dveh državnikov zahoda in vzhoda. Dejal je:

Mi nimamo ničesar proti takim razgovorom. Drugo pa je, kar zadeva reševanje takih problemov, ki se tičejo večih narodov. Pri tem se ne bomo strinjali, če se bodo taki problemi reševali v dvojce, troje ali četvero. Pri tem morajo sodelovati vse tiste države, ki so direktno prizadete in ki imajo pravico, da rečejo svojo besedo. Zato bomo vztrajali na tem, da se bo končno rešilo nemško vprašanje na konferenci, kjer bomo sodelovali mi in drugi zavezniki.

Po govoru tov. Beblerja, ki ga je zbrana množica sprejela z dolgotrajnim ploskanjem, je preds. občinskega zbora Zveze borcev tov. Kriznjak razvil zastavo osnovne organizacije ZB na Ljubnem ob Savinji. Drugi del programa slavnostnega zborovanja pa so izpopolnili pevci in godba na pihala. M. B.

Delavski klub v Velenju

Novi prostori česalnice „Zora“ v Celju

Cesalnica »Zora«, ki predstavlja največje tovrstno podjetje v Celju, se seli v nove prostore in sicer v lokal bivše gostilne »Beli vol«. V adaptiranem lokalu, ki bo sodobno urejen in temu primerno opremljen, bo rešen osnovni problem, to je pomanjkanje prostora. V starem lokalu je bilo pomanjkanje prostora že tako občutno, da se je delovni prostor razširil v predprostor čakalnice, kar je bilo v nasprotju z osnov-

nim načelom kulturnega poslovanja. V novih prostorih bo ta problem rešen na najboljši način. Česalnica bo imela vzorno urejeno čakalnico, nadalje prostor za friziranje, poseben oddelek za pranje in polivanje ter poseben prostor za sušenje.

Med ostalim se bo opremila z modernimi delovnimi sredstvi, ki bodo storitve še izboljšale. Vse kaže, da se bo česalnica preselila v nove prostore oktobra letos. J. L.

POGLED PO SVETU

V naših tedenskih pregledih skoraj vedno izpuščamo Spanijo — iz več razlogov, saj o njej pri nas ni kaj slišati ali pa zelo malo, pa tudi zato, ker se nam zdi, kakor da se je v tem delu Evrope čas ustavil pred 20 leti. Spominjam se dogodkov, ko so se ob španskih dogodkih pri nas ločevali duhovi, saj je bilo splošno znano, da je španska demokracija republika morala kapitalizirani pred fašističnim navalom, pred Mussolinijevim in Hitlerjevo premočjo. Z drugo besedo, zmaga Francove falange v Spaniji je bila obenem zmaga najhujše španske reakcije, plemstva, visoke duhovščine, cerkve, domačega in tujega velika-pitala. Kdor je tedaj pri nas simpatiziral s Francom, je bil med našimi domoljubi nemogoč. In res so z njim simpatizirali v tistih letih samo tisti, ki so šli leta 1941 načelno in praktično v kolaboracijo z italijanskim in nemškim okupatorjem. Drugače ni moglo biti.

Toda kakaj se je v Spaniji čas ustavil in ali se je res? Poznavalci položaja v Spaniji pravijo, da je razlog v tem, ker v Spaniji zdaj ni nikogar, ki bi se mogel upreti Francu. Meščanstvo se je takrat, ko bi bilo moralo prevzeti vaje družbe, spajdašilo z agrarnimi velikaši, fevdalci, cerkvijo in z armado in tako ni moglo pognati španske dežele napredu naproti. V takih razmerah se tudi delavski razred ni razvil od take mere kakor drugod. Da pa je delavski razred edini bodoči nosilec španskega napredka, to dokazujejo tudi metode, s katerimi Franco in z njim vsa španska reakcija zatirajo nasprotnike iz delavskih vrst. Za cerkev in za Franco je delavska avantgarda prav isto, kar je bil nekoč nevernik ali heretik. Kdor se

spomni, kako so o falangiji pisali in govorili naši klerofašisti, si lahko predstavljajo, kakšen teror izvajajo verški in fašistični fanatizem nad vsem, kar je v kakršni koli zvezi z delaškim gibanjem.

Morebiti je tudi to razlog, zakaj Francov režim ne kaže nobene volje, da bi deželo industrializiral. Kar je po drugi svetovni vojni zraslo, je zraslo iz potreb pri izgradnji ameriških vojaških oporišč. Ta oporišča so lep dokaz, kako si »svobodni svet« predstavlja svobodo delaškega ljudstva. V Spaniji je raj visoke agrarne aristokracije, ki bogati iz kolonatskega razmerja in iz najemnin. Ker ta aristokracija ne zaupa režimu, ji ni do tega, da bi svoje kapitale vlagala v domačo deželo, pač pa jih izvažajo in to kljub Francovi prepovedi. Prepoved je seve na papirju, kajti Franco je od bankirjev in od finančne aristokracije odvisen. Nasprotnike režima je Franco neusmiljeno uničeval. O tem pričujejo tudi španski statistični podatki, ki so zabeležili posebno visoko smrtnost v letu 1941, ko si je Franco zaradi fašističnih zmag drznil uprizoriti množične pokole.

Razume se, da so prosvetne in higienske razmere temu primerne. Francov režim nima interesa, da bi odpravil nepismenost, za kmečko delo ni treba znati brati in pisati.

— Ti, ali je kaj novega v politiki?
— Nič, samo žena si domišlja, da je močnejša od mene!

Revnji ljudje v takem sistemu tudi ne morejo študirati, šolnina in draginja jim to onemogoča.

Zato ni čudno, če kljub terorju pride do nemirov, do raznih znamenj nezadovoljstva, posebno med delaštvom, med rudarji v Asturiji v Barceloni, med študenti. Ti nemiri še ne napovedujejo konca »stejnega« šramota Evrope, ker Franco še trdno sedi tudi zaradi nesoglasja med nasprotniki, ki se gneto v njegovi najbližji okolici. Falangisti bi radi ohranili svoj režim s tem, da bi po Francovi smrti oklicali monarhijo, ne morejo se pa zediniti, katerega Burbona naj posede na prestol: eden je v emigraciji, drugi je bolj zastonj razporežen, tretji pa, najmlajši je — idiot, po poklicu pa oficir Francove mornarice. Finančniki bi radi v kalnem ribarilu s svojim nepolitičnim gibanjem in obljubljajo nekaj liberalnih reform. Cerkev z Vatikanom vred bi si rada umila roke zaradi razmer, ki jih je sama pomagala ustvariti in utrditi s tem, da je Franca podpirala.

Francov režim je leta 1946 obsodila OZN. To preklestvo OZN je trajalo do 1950, ko ga pod pritiskom Angloamerikancev v OZN prekleli. Preklestvo Francu ni prav nič škodilo, kajti hladna vojna in blokavska politika nista poznala nobenih ozirov do svetovne demokracije javnosti. Leta 1955 je Spanija celo dobila s pomočjo glasovalnega stroja pravico do vstopa v OZN. Leta 1953 je stopila na španska tla Amerika, zgradila tri velika letališča, dve veliki pomorski oporišči in 800 km dolg naftovod. Španski delavci so nekaj zaslužili toda revež je ostal revež, bogataš pa še bolj bogat.

Danes je Spanija kandidat za NATO pakt. Proti temu so posebno skandinavske dežele, češ da bi to pomenilo oslabil atlantski pakt, ne pa ga okreplili. Nas tak razvoj ne preseneča. V boju za oblast in prestiž na svetu po drugi svetovni vojni smo videli že marsikaj več in bolj pomembnega, kakor je podpora fašistični Spaniji. Kdo je odgovoren za nemški bum? Za Singman-rijev režim? Za Formozo, za Laos? Za revanšistično nemško politiko za obujanje fašističnih organizacij v Nemčiji, Avstriji, Italiji, pa tudi v Franciji in drugod? T. O.

V zadnjem tednu po domovini

Petek, 14. avgusta

GRICKE IGRE. Vzporedno z zagrebškim velenjskim bodo letos pripravili tudi početne »Gricke igre«, na katerih bodo uprizarjali dramska in operna dela, odprli likovne razstave, pripravili simfonične koncerte itd.

Nedelja, 16. avgusta

V RIBNICI NA POHORJU so v okviru proslav na čast 40-letnice KPJ obudili spomine na stavko kamnoseških delavcev v Jospidolu pred 21 leti.

Ponedeljek, 17. avgusta

NA POSVETOVANJU predstavnikov sladkornih tovarn so ugotovili, da znaša letošnja proizvodnja sladkorne pese za 30.000 vagonov več, kot v rekordni predlanski letini. Iz letošnjega pridelka sladkorne pese bodo proizvedli nad 30.000 vagonov sladkorja.

Sreda, 19. avgusta

UMRL JE PAVEL GOLIA. Po daljši bolezni je v 73. letu starosti umrl slovenski pesnik, dramatik in gledališki delavec, član Slovenske akademije znanosti in umetnosti Pavel Golia.

Torek, 18. avgusta

ZADNJA DELA V MAVROVEM. Gradnja hidroelektrarne »Mavrovo« v Makedoniji se bliža koncu.

Sreda, 19. avgusta

Cesar Haile Selasie in predsednik republike Tito s spremstvom sta potovala od Primorja skozi Ljubljano na Gorenjsko. V Koprni si je Cesar Haile Selasie ogledal tovarno motornih koles in pohvalil prizadevanost delavcev in vodstva, potem v Postojni jami, zatem sta se s predsednikom Titom peljala skozi Ljubljano na Bled.

Nove možnosti za izgradnjo stanovanj

Te dni so predložili v javno razpravo predlog zakona o financiranju stanovanjske izgradnje, ki bo delavskim in uslužbenkim družinam odprl nove perspektive za izgradnjo stanovanj. Ob tej priložnosti smo zaprosili Dušana Stefanovića, svetnika Zveznega zavoda za urbanizem, komunalna in stanovanjska vprašanja, da nam odgovori na vprašanje, kakšne možnosti se nudijo za izgradnjo stanovanj po predloženih določilih.

Dušan Stefanović je dejal, da je treba mimo novosti, ki jih vsebuje predlog, uresničevati še naprej vse doslej uporabljene oblike stanovanjske izgradnje, kakor so se jih posluževala podjetja, ustanove in ljudski odbori. Dušan Stefanović misli, da bodo doslej vse te investicije v boljsem položaju, kar zadeva stanovanjsko izgradnjo.

— Investitorji bodo v prihodnje lažje odplačevali posojila, ker bodo razpolagali z amortizacijo vrednosti zgradbe, ki bo prenesena po predvideni reformi iz stanovanjskega prispevka v čisto plačo in najemnine.

Kar zadeva razne oblike stanovanjske izgradnje, je predvsem poudarjeno močno povečanje združne stanovanjske izgradnje z osebno lastnino stanovanja. S tem hočem povedati, da bo tudi vključene amortizacije v direktne plače — z davčnim oproščenjem od hišnine za 25 let — nudilo precej boljše pogoje, da se v okviru zdruge vključi dosti širši krog državljanov v stanovanjsko izgradnjo. Zadruga, poudarjam zategadelj, ker bodo imele prednost pri razdeljevanju kreditov in skladov, to pomeni, da jim ne bo treba konkurirati, četudi bodo dobivale posojila in kredite pod enakimi pogoji kakor drugi interesenti.

Nova oblika, ki jo bo treba množično uvesti, je predplačilo na stanovanjsko lastnino ali stanovanjsko pravico. To predplačilo bi šlo skozi sklade, ki bodo v prihodnje tudi sami neposredno gradili stanovanja in jih razdeljevali državljanom po ponujenem lastnem deležu in času vpisa

na predplačilo. Tukaj moram poudariti, da pri predplačilu na stanovanjsko pravico ostane stanovanje družbena last, a državljanu ne zapade predplačilo, temveč se iz njega za določeno dobo obračunava del najemnine, ki šteje v vrednost amortizacije. Na primer, če je nekdo vložil predplačilo v vrednosti 20 do 25 odstotkov stanovanja, potem mu za dobo 20 ali 25 let ne bo treba plačevati amortizacije. Dejansko pomeni to, da bo najemnine za 20 oziroma 25 let za toliko manjša, kolikor je nekdo vložil denarja v predplačilo.

Podobno je predvideno, da bi sistem predplačila organizirali tudi v okviru podjetij ali ustanov. V tem primeru mora priti do izraza individualna ekonomska moč zainteresirane delavske ali uslužbenske družine. Če gre za družino, ki ji je potrebna in nujna socialna pomoč, more zanjo vložiti predplačilo podjetje, ustanova ali komuna. V tem primeru odkrijemo eno izmed doslej uporabljenih oblik stanovanjske izgradnje, ko je podjetje, ustanova ali komuna bila soudeležena z odplačevanjem posojila, medtem ko je stanovalec plačeval najemnine, povečano za višino amortizacije. Investitor, ki razpolaga pri novi zgradbi s to amortizacijo, more z delom te odplačevati anuitete, če upoštevamo, da se plačuje amortizacija za sto let, posojilo pa na trideset.

Omeniti moramo še eno obliko — odkup stanovanja v zasebno last. Pri odkupu stanovanja v zasebno last, bodisi v okviru zadruge ali sklada, je treba tudi vplačevati lastni delež, a ostanek vrednosti je treba odplačevati kot posojilo sklada najmanj v roku tridesetih let po doslej ustaljenih pogojih (enodstotne obresti in dr.).

Predlog zakona o financiranju stanovanjske izgradnje predvideva, da komuna svobodno izbira tiste oblike stanovanjske izgradnje, ki najbolj ustrezajo njenim razmeram in ostane samo pri osnovnem načelu, da z razpoložljivimi sredstvi doseže čim večji uspeh pri gradnji stanovanj.

Odločili so se za večji kos kruha

Utrinki s seje zadružnega sveta v Ljubecni

Pred dnevi so imeli zadružniki v Ljubecni važen sestanek. V prostorni dvorani zadružnega doma, ki so ga lani zgradili, je še v poznih večernih urah gorela luč.

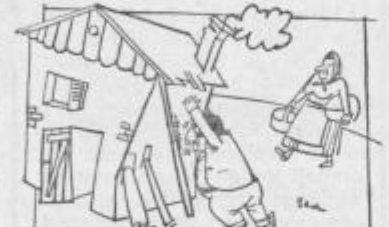
Zbrali so se zadružniki, člani zadružnega sveta in predstavniki vseh množičnih organizacij. Beseda je tekla o vsesplošnem sodelovanju kmetov z zadrugo. Tovariši iz celjske občine so najprej prebrčili pojasnili pomen sodelovanja. Zadružniki so pozorno poslušali, narkar se je tudi njim razveval jezik. Povedali so svoje mnenje, svoje izkušnje in zahtevali pojasnila. Na kraju pa so se odločili in sprejeli načrt o pogodbenem sodelovanju z zadrugo. Spoznali so, da bodo imeli od takega sodelovanja večjo korist in lažje delo kot doslej.

Tovariši iz celjske občine so bili prepričljivi; brez fraz in agitacije.

Dve o ločovanju stanovanj

To bo vic, ko bodo kategorizirali najino stanovanje.

Ježek Jaka, ali veš, da bodo točkova stanovanja.

Njihova razlaga je bila podkrepjena z dejstvi, ki jih lahko vsak sam izračuna in se odloči. Se več. Pri kazali so celo primer posestva, kjer obdelujejo zemljo s sodelovanjem z zadrugo in enakega posestva, kjer gospodarijo brez takega sodelovanja. Razlika je bila očitna. V prvem primeru je bil dohodek posestva za preko pol milijona dinarjev večji kot v drugem.

Vsak razumen kmetovalec se po tako naporni razlagi kaj hitro odloči. Pomisleki se hitro umaknejo prepričljivim dejstvom. Kako se tu di ne bi, saj si vsak želi večji dohodek z manj truda; manj garanja z rokami, zato pa več pametnega, sodobnega kmetovanja.

To je tudi namen skupnosti, ki zadnja leta vplaga ogromna sredstva v kmetijstvo. Izliti iz zemlje kar se da, proizvajati ne le za lastno potrošnjo, temveč tudi za trg. Od tega bo imel korist kmetovalec in seveda tudi skupnost. Večji hektarski donosi, gojitev najbolj donosnih kultur na večjih površinah, več živine in gnoja — večji dohodek za kmeta in skupnost.

Vse to pa je mogoče doseči le s sodobno strojno obdelavo, z dobrimi semeni, gnojili in s strokovnimi nasveti. Take možnosti pa nudi le kmetijska zadruga. Zato brez vsesplošnega sodelovanja z zadrugo več ne bo šlo. O tem so že skoraj vsi kmetovalci prepričani, čeprav se še najdejo med njimi neumni Tomaži, ki se le počasi otrešajo stare miselnosti in gledajo na te novosti malce z nezaupanjem.

Vendar razvoj bo šel mimo njih svojo pot.

V naporih, da bi dosegli čim večje donose, je bilo že lani v celjskem okraju 13 odstotkov obdelovalnih površin vključenih v pogodbeno sodelovanje z zadrugo, letos pa bo napravljen krepak korak naprej, saj bo po načrtu vključenih v kooperacijske odnose še kar 36 odstotkov obdelovalnih površin.

Tako približno so pojasnili tovariši iz celjske občine.

Pozvel je besedo upravnik zadruge. Seznanil je zadružnike z letoš-

njim načrtom kmetijske zadruge. Letos bo treba zajeti v vsesplošno sodelovanje z zadrugo 45 ha pšenice, 5 ha ječmena, 10 ha krompirja, 3 ha koruze, 10 ha detelje, 32 ha hmelja in 300 ha travnikov.

Lani je bilo zajetih le 35 ha travnikov v pogodbeno sodelovanje. Letos skoraj desetkrat več. Torej poudarek na živinoreji. Zato načrt predvideva še enkrat večje pogodbeno pisanje živine kot lani, in sicer skupaj s teleti 103 glav goveje živine (lani le 213 glave) ali 54 ton mesa žive teže.

Zatem so spregovorili zadružniki. Sprva malo boječe, kasneje pa skoraj vseprek. Vsakdo je hotel nekaj reči, uprati in svetovati. Iz pogovora je bilo zaznati, da so vsi prepričani o koristnosti sodelovanja, vendar so izrazili tudi pomisleke. Senca dvomov je rahlo zameglila prepričanje.

Takole so govorili:

— Vse bi bilo, če bi imeli dovolj ljudi.

— Posejal sem »italijanko« pa sem komaj dobil za seme.

— Kdo bo zadrugi poravnal račune, če bo slabo vreme in ne bo pridelka. Naši uspehi so odvisni od vremena.

— Polkmetje, ki so zaposleni v

industriji, se nam bodo v brk smejali, češ le delajte, oni pa bodo stali križem rok, ker zaslužijo tudi v tovarni.

— Na papirju se lahko vse naredi v praksi pa je drugače. Tu marsikaj spodleti.

— Potrosil sem Tomažev žlindro pa sem imel manj krme, kot če ne bi gnojil.

— Kmetijsko gospodarstvo Lava ima v Ljubecni njivo, s katere že nekaj let niso nič odnesli. Najprej jet reba tam urediti tako kmetijstvo, da bo okoliškim kmetom za vzgled.

Sicer so razumeli smisel in korist sodelovanja z zadrugo, le take in podobne pripombe, dobrohotne pa tudi škodoželjne, so jim olivale dvom. Ko so dobili na vse te pripombe še posebej prepričljiv odgovor, so se odločili.

Dvoignil se je starejši možakar, predsednik zadružnega sveta, in spregovoril:

— Vidimo, da nam gre oblast na roke. Zato delajmo skupaj za čim večje hektarske donose. Zemlja nam mora dati več kot doslej. Tu ni izhoda. In zato smo za sodelovanje z zadrugo. Sami, brez njene pomoči ne bomo zmogli vsega.

Dvoignili so roke. Našli je bil sprejet. Glasovali so za večji kos kruha.

Dvakrat dražje pivo

Bralci našega lista bi verjetno soglašali s trditvijo, da pijemo najraje laško pivo. Vendar nas včasih ujezi, če ga ne dobimo. Pivovarna Laško ni kriva. Njene letne kapacitete zmorejo 50 tisoč hektolitrov, in letos so do konca julija prodali že 37 tisoč hektolitrov; to je tri četrtine planske proizvodnje. Potrebe pa kažejo, da bi morali napraviti 75 hektolitrov na leto.

Pivovarna Laško zalaga že zdaj 30 odstotkov domačega tržišča. Zanj potrebuje 80 odstotkov piva v steklenicah. Pivo iz Laškega pijejo mimo celjskega okraja še v Trbovljah, Zagorju, Hrastniku, Mariboru, Poljčanah, na slovenskem Koroskem, Dolenjskem, v vseh zdravilišcih v Sloveniji, v Prekmurju, Varazdinu, Cakovcu, večji del hrvaškega Zagorja, delno v Ljubljani in na Gorenjskem do Gorice, v Istri in Kopru. Pivovarna je dobila tudi po-

nudbe za izvoz v Kanado in Colorado, a zaenkrat ne more izvažati, ker bi morala imeti pasterezator.

Stroji, ki z njimi zdaj pridelujejo pivo, so zastareli. Po generalnem načrtu rekonstrukcij bodo v prihodnjih letih porabili 350 milijonov dinarjev, da bodo obnovili pivovarno.

Stanovanjski blok, ki sta ga zgradili laški podjetji »Pivovarna« in »Volna«.

Prva rekonstrukcijska sredstva bodo porabili za nakup nove polnilnice, zračnega kompresorja in naprave za uravnavanje pritiska. Graditi pa bodo začeli tudi lastno sladarno. Zdj slad uvažamo iz CSR in stane kilogramu slad 115 deviznih dinarjev, domača sladarna bo pripravila kilogramu slad za 80 dinarjev. To bo vsekakor koristilo vsej naši skupnosti.

V stekleničnici, kjer dela zdaj 24 žena, ki napolnijo v eni uri tisoč steklenic, bo verjetno že do prihodnje pomladi polnilni stroj, ki bo napolnil 8000 steklenic v eni uri. Za ta stroj so se Laščani borili skoraj pet let in zahvaliti se morajo posebej prizadevnemu direktorju tovarišu Vodovniku.

Mimo tega pa skrbijo tudi za manjša vprašanja, ki v Laškem zato niso nič manj kočljiva. Stanovanjska stiska jih je prisilila, da so s podjetjem »Volna« zgradili osemnajst stanovanjski blok; za delavce so preskrbeli tople obroke, ki ga začasno dobivajo iz restavracije »Savinja«, a verjetno bodo že v prihodnjih dneh uredili lastno kuhinjo; soferji, ki se vračajo pozno domov in spet zgodaj odhajajo na pot, imajo sobice kar v podjetju; v pivovarni je nujna popolna snaga, zato bodo poskrbeli za pralne naprave, da bodo imeli delavci vedno čiste delovne obleke. S takšno skrbjo morejo res jamčiti kakovost piva za štirinajst dni, medtem ko jamčijo vse druge naše pivovarne samo za sedem dni.

Slišali smo, da so v Ankaranu prodajali laški super-golding po 250 dinarjev steklenico. Kakšne so cene v naših gostišcih, veste sami. Zdj pa vprašanje: Laška pivovarna dostavlja pivo do 80 km oddaljene francoske 36 dinarjev steklenico. Ker pa so kraji v bližini Laškega tako dobri odjemalci, ga dostavlja brez zaračunanega prevoza celo v Varazdin in Cakovcu, četudi je do tja več kot 80 km. Kdo se torej okorišča z zaslužkom? Pivovarna je sicer dosegla, da so dovolili trenutno najvišjo prodajno ceno 150 dinarjev za steklenico. Vendar — kaj ni to malo preveč in na čigav račun? H. S.

Toplovod bo do zime že dograjen

Ureditev središča Novega Velenja se bliža koncu, hkrati z njo pa tudi napeljava cevi, po katerih bodo odpadno toplo vodo iz velenjske termoelektrarne spuščali v novo mesto, kjer bo ogrevala stanovanja in tekla tudi v kopalnicah. To je prvi poskus toplovodnega gretja pri nas sploh.

Velenjske žene bi se rade zaposlile

Nagel razvoj Velenja, ki je dobilo v zadnjih letih popolnoma drug izgled in se je iz majhnega rudarskega naselja spremenilo v moderno mesto z razvitim turizmom, je spremenil tudi način življenja njegovih prebivalcev. Zajemčen stalni zaslužek je preganjal gube z obrazov in družinske skrbi vsakogar iz src Velenjčanov. Način proizvodnje in udeležba vsakogar pri delitvi zaslužka je dvignila standard prebivalcev. Žene želijo biti soudeležene pri gradnji bodočnosti.

Želja žene po udeleževanju je razumljiva in jo moramo toplo pozdraviti. To je znak, da tudi ona teži za prosvetljenostjo in za tem, da bi ji domovina določila mesto pri izgradnji novega reda. Na drugi strani pa mora skupnost to tudi podpirati, saj žena izgublja svojo razgledanost pri domačem delu, kjer se izgublja v malenkostih. V Velenju pa je iz tega nastal že pravi problem, saj kraj s tako težko in-

dustrijo, ne nudi ženam možnosti razmaha in so tako prisiljene ostajati doma. Podoben primer nam kaže Soštanj, kjer obrat celjske tovarne perila »Toper«, zaposluje 200 žena. Za Soštanj je to kaplja v morje.

Na nedavni seji Okrajne trgovinske zbornice so obravnavali problem izdelave otroške konfekcije, ki bi zadovoljila potrošnike. Tako konfekcijsko delavnico naj bi ustanovili nekje na področju okraja in naj bi ustrezala potrebam vsega področja, naj bi bila okusno in dobro izdelana in ne preveč enolična. Na isti seji so planirali tudi tečaj za gospodinje, kjer bi se te naučile izdelave te konfekcije in se tako mogle zaposliti. Radi bi opozorili na to, da bi bilo Velenje za ta poskus kaj priprano, odziv žena bi bil verjetno zelo velik, tržišče pa bi tako dobilo prepotreben artikel. Ta industrija je pri nas še v povojih in njen razvoj bi za trajno rešil problem zaposlitve žena v Velenju in Soštanju.

PRVI PORAVNALNI SVETI

Na območju Spodnje Savinjske doline bodo že v kratkem ustanovili več poravnalnih svetov. Po sklepu ljudskega odbora bodo ti sveti delali v Zalcu, Sempetru, Preboldu, Polzeli, Braslovcah, Taboru, Gomilskem, Vranskem, Petrovcah in Grižah. Poravnalni sveti bodo tričlanski, njihovi sedeži pa bodo pri krajevnih uradih. Tajniške posle teh svetov bodo opravljali šefi krajevnih uradov.

NOVA MIZARSKA DELAVNICA V ZALCU

Da bi okrepili uslužnostno obrt, je ljudski odbor žalske občine sprejel sklep o ustanovitvi mizarske delavnice v Zalcu. Ob tem sklepu so novoustanovljenemu obrtnemu obratu dodelili še en milijon obratnih sredstev.

OB 40-LETNICI KPJ ★ OB 40-LETNICI KPJ ★ OB 40-LETNICI KPJ ★ OB 40-LETNICI KPJ ★ OB 40-LETNICI KPJ ★ OB 40-LETNICI KPJ ★ OB

Uspela akcija

NAPAD NA LJUBNO 1942. LETA

V aprilu leta 1942 je bil ponovno ustanovljen I. štajerski bataljon; na Javorniku pri Cernišniku pa so se okrepile vrste borcev Savinjske, Revirske in Pohorske čete. Ustanovljena je bila četica, ki je pod vodstvom tovariša Antoneska in Modra krenila na Kozjansko, vse druge partizanske enote pa so se razkropile vse od Save do Pohorja in od Kozjanskega do Solčave. Komandant bataljona je bil tovariš Letonja Jože-Kmel, njegov namestnik pa Silas-Knez Rudi.

Najhujše — zima leta 1941 — se je umaknila in pomlad je zavela preko dolin in vrhov zelene Štajerske. Ze proti koncu aprila sva s tovarišem Ladom Letonjem-Mirkom odšla v Ljubno k aktivisti Anici Kopušar, ki je s pomožnim orožnikom Tonetom Kostanjškom pripravljala napad na žandarmerijsko postajo v Ljubnem. Tako so se mesece maja zbrali v ostrju Mozirskih planin borci Savinjske in Revirske čete in v noči od 19. na 20. maj so v Zgornji Savinjski dolini zapele puške in mitraljezi.

Del obeh čet je pod vodstvom Kmeta in Silasa obkolil žandarmer-

rijo. Skupina borcev — vodil jo je Veličko, znan mitraljezec, ki je kasneje 1943. leta zgorel na Jegrišah na Gozdinu — se je ustavila na desnem bregu Savinje, nad mostom z nalogo, da prepreči dostop Sva-

bom iz Gornjega grada in Mozirja, če bi le-ti prišli na pomoč. Moja skupina je ob skladovnici hlovdov na levem bregu Savinje oprezovala za žandarmerijsko patrolo, ki smo jo morali likvidirati. Ukazano nam je bilo, da nikakor ne sme pasti žandar Tone Kostanjšek, ki so nam ga zato točno opisali. Napad naj bi bil ob 23. uri.

Bila je topla pomladna noč in le šum Savinje nas je motil v nestrpnem pričakovanju.

Iz predloga zakona o osnovnih šolah

PRINCIP

Res je, da so počitnice — brezskrbni čas otrok in v pogledu šolanja tudi njihovih staršev. Toda ta lepi čas gre h kraju in šolska vrata se bodo zopet odprla. V tem pričakovanju je prav, da posvetimo dve, tri besede republiškega predloga novega zakona o osnovni šoli. Gre za predlog, ki ga je izvršni svet ljudske skupščine ljudske republike Slovenije predložil ljudski skupščini, hkrati pa predlagal, da se zaradi izredne pomembnosti tega zakona omogoči javna obravnava, preden bo zakonski predlog na dnevnem redu plenarne seje republiškega zbora ljudske skupščine Slovenije. Tudi odbor za prosveto in kulturo republiškega zbora je v načelni obravnavi predloga zakona ugotovil najugotovitve predlagane obravnave. Zato je sklenil, naj se predlog zakona o obrazložitvi objavi in s tem da možnost šolskim odborom, zainteresiranim organizacijam in državljanom, da se z njim seznanijo. Po tem naj bi ti poslali svoje morebitne pripombe do 1. septembra odboru za prosveto in kulturo republiškega zbora. Jeseni bo predlog novega zakona skupaj s pripombami obravnaval republiški zbor ljudske skupščine Slovenije. S tem bi želeli seznaniti predvsem starše o tistih odstavkih zakonskega predloga, ki zadevajo šolanje otrok.

Osnovna šola se postopoma spreminja iz zavoda z zaprtimi učilnicami v učiteljske z določenimi delovnimi odnosi, kjer se z raznimi vzgojnimi sredstvi in z izobraževanjem — ne le z učenjem, spravevanjem, ocenjevanjem itd. — razvija učenčeva osebnost, njegovo znanje in njegove sposobnosti. Socialistično vzgojno načelo je: usposobiti in vzgojiti učence tako, da bodo doprinesli k nenehnemu razvijanju družbenih proizvodnih sil in k ufrjevanju socialističnih odnosov med ljudmi.

V predlogu je določeno, da morajo vsi državljani obiskovati osnovno šolo od sedmega do izpolnjenega petnajstega leta, kolikor zaradi motenj v telesu ali v duševnem razvoju ne obiskujejo posebne šole v skladu s posebnimi predpisi. Starši, skrbniki in druge osebe,

pri katerih je otrok v oskrbi so odgovorni, da njihovi otroci obiskujejo osnovno šolo; skrb za to pa imajo tudi organi občinskega ljudskega odbora.

V prvih treh razredih posluša praviloma vse predmete en učitelj, to je tako imenovani razredni pouk. V četrtem in petem razredu je treba pouk organizirati tako, da razredni pouk prehaja v predmetni pouk. Od tega razreda naprej poučujejo posamezne predmete oziroma skupine predmetov posebni učitelji.

Osnovna šola organizira vzgojno izobraževalno delo tako, da zagotovi napredek učencem, ki zastopajo in se posamezno razvijajo in da omogoči nadarjenim učencem hitrejši razvoj; organizira tudi pomoč za učence, ki zaradi daljše bolezn ali opravičenih odsotnosti niso mogli obiskovati pouka.

Osnovna šola je dolžna pomagati učencem, da v okviru pionirske in drugih samostojnih organizacij učenci razvijajo razne oblike dela s področja družbenega in kulturnega življenja, tehnične izobrazbe, gospodinjstva, vzgoje, telesne vzgoje in zdravstvene prosvete.

Predlog zakona prinaša med drugim pomembne novosti o napredovanju učenca in ponavljanju razredov, o polaganju izpitov po končani šolski obveznosti za tiste učence, ki osnovne šole niso dokončali v osmih letih in sicer:

Ocene so pozitivne in negativne. Učenci prejmejo polletno in letno oceno iz vseh predmetov in vedenja. Polletne in letne ocene določa razrednik. V oddelkih s predmetnim poukom določa oceno razredni zbor na predlog učitelja, ki poučuje posamezni predmet; oceno iz vedenja določa razredni zbor na predlog razrednika. Polletne in letne ocene se vpišejo v spričevala. Oblika ocen pa ni posebej predlagana.

Učenci do vključno tretjega razreda praviloma napredujejo v naslednjem šolskem letu v višji razred — torej tudi z morebitno negativno oceno; le, če je razredni učitelj mnenja, da bi bil zaradi napredovanja v višji razred otežkočen razvoj in uspeh učenca, ki je pokazal na splošno slab uspeh, lahko po posvetovanju s starši odloči, da mora razred ponavljati.

Učenci od četrtega do vključno sedmega razreda napredujejo v višji razred, če so ocenjeni iz vseh predmetov s pozitivno oceno, lahko pa tudi z negativno oceno, vendar največ iz dveh predmetov pod pogojem, da niso bili v prejšnjem letu negativno ocenjeni iz enega od teh dveh predmetov. Pač pa so učenci osmega razreda uspešno zaključili obvezno šolanje le, če so bili ocenjeni iz vseh predmetov s pozitivnimi ocenami. Učenci osmega razreda, ki so bili ob koncu šolskega leta ocenjeni z negativno oceno iz enega ali več predmetov, lahko z izpitom popravijo negativne ocene. Osmega razreda torej zaradi negativnih ocen ne bo treba ponavljati. Treba pa bo ponavljati razred od četrtega do sedmega razreda učenca, ki je ocenjen z negativno oceno iz treh ali več predmetov in tistemu učenca, ki je bil dve leti zapovrstjo ocenjen iz istega predmeta z negativno oceno.

Kot izredni učenec lahko dela izpit šoloobvezen otrok, ki zaradi bolezni ali iz drugega upravičenega razloga ne more redno obiskovati šole. Kot izredni učenec lahko dela izpit iz učne snovi osnovne šole tudi državljani, ki ni več šoloobvezen, pa ni končal osnovne šole.

Osnovna šola in družina se povezuje, da bi vskladila vzgojno izobraževalno delo. Šola se posvetuje z družino z rodiljskimi sestanki, z obiski staršev v šoli, z obiski učiteljev na učenčevem domu ter v skupnem organiziranju letovanj in podobno.

V prvi razred osnovne šole se vpišejo v začetku šolskega leta otroci, ki do konca istega šolskega leta dopolnijo sedmo leto starosti. Če po zdravniškem mnenju otrok še ni telesno ali duševno zadostno razvit, se vpis lahko odloži za eno leto. Otroci, ki do konca šolskega leta dopolnijo šest let in pol, se lahko vpišejo v prvi razred osnovne šole, če je po zdravniškem mnenju telesno in duševno razvit in če to dopušča zmogljivost šole.

Učenec se po pravilih vpiše v tisto osnovno šolo, v katerem okolju stanuje, iz utemeljenih razlogov pa se lahko vpiše tudi v kakšno drugo osnovno šolo, četudi je ta šola na območju druge občine.

Učenec, ki zaradi bolezni ali iz kakšnega drugega upravičenega vzroka daljši čas ni mogel redno obiskovati šole, lahko kot izredni učenec posameznih razredov nadomesti izgubljeni čas oziroma lahko kot redni učenec do sedemnajstega leta starosti obiskuje osnovno šolo.

Starši so dolžni pri vsakem izostanku učenca sporočiti šoli vzrok izostanka, brez ko je to mogoče.

Učenci, ki se odlikujejo s svojim delom in vedenjem, so lahko pohvaljeni oziroma nagradjeni. Proti učencom pa, ki ne izpolnjujejo svojih dolžnosti, se lahko uporabijo v sodelovanju s starši ustrezni vzgojni ukrepi, ne more pa biti izključen iz šole, dokler je šoloobvezen.

To je torej nekaj važnejših določb predloga zakona o osnovni šoli, ki se tičejo predvsem staršev in učencev.

G. Grobelnik

Učenci, ki zaradi bolezni ali iz kakšnega drugega upravičenega vzroka daljši čas ni mogel redno obiskovati šole, lahko kot izredni učenec posameznih razredov nadomesti izgubljeni čas oziroma lahko kot redni učenec do sedemnajstega leta starosti obiskuje osnovno šolo.

Starši so dolžni pri vsakem izostanku učenca sporočiti šoli vzrok izostanka, brez ko je to mogoče.

Učenci, ki se odlikujejo s svojim delom in vedenjem, so lahko pohvaljeni oziroma nagradjeni. Proti učencom pa, ki ne izpolnjujejo svojih dolžnosti, se lahko uporabijo v sodelovanju s starši ustrezni vzgojni ukrepi, ne more pa biti izključen iz šole, dokler je šoloobvezen.

Siratka je bil vzgojitelj in pedagog. Bil je majhne postave, na kateri je bilo kljub temu, da je bila majhna, zapopadeno vse. Imel je torej glavo, trup in ude. In čeprav je potemtakem bilo vse v zmanjšani meri, mu je to dajalo celo prednost — za obleko in perilo je namreč potreboval manj blaga.

Spoznala sva se na nekem pedagoškem zborovanju, kjer je ob navzočnosti velikega števila poslušalcev prebral poročilo o svoji ustanovi.

Tovariš Travnica, mi je rekel ob sprejemu, upam, da se bomo razumeli. Sicer pa vam moram takoj povedati, vam moram razložiti princip, moj princip. Glejte, človeka je treba, kratkoma ga je treba vreti v vodo. Kaj se namreč zgodi, če ga vržemo v vodo, to menda veste?

»Ne vem,« sem rekel, »tega kratkoma ne vem.«

»Ne veste?« se je začudil. »Tega ne veste? Ste sploh že kdaj plaval? A?«

»I, seveda.«

»No, in kaj bi se vam utegnilo zgoditi, da niste znali plavati?«

»Ne vem,« sem rekel. »Najbrž ne bi bil šel v vodo.«

Siratka je zavzdihnil.

»Človek božile!« je vzklilnil. »Tako preprosta reč, pa je ne razume-

te! Nu, pomagal vam bom. Glejte, predstavljajte si, da ste kamen...«

»...da sem kamen?«

»...pa vas vržejo v vodo. Kaj se bo zgodilo?«

»Ne vem,« sem rekel, »to tem nisem nikoli razmišljal.«

Siratka se je dvignil.

»Človek božile!« je kričnil. »Kako vam naj dopovem! Glejte, jaz sem kamen, jaz sem tisti kamen!« je kričal. »Vržite me v vodo! Kaj se bo zgodilo? Kaaaj? Človek božile!«

»Potonili boste!« sem vzklilnil.

»Potonili vendar!«

»Končno,« je zdihnil z olajšanjem.

»Vendar! Kaj drugega kakor potoniti! Razumete zdaj? Razumete?«

»Seveda!« sem vzklilnil. »Zdaj zelo dobro razumem.«

»No, vidite,« je rekel zadovoljno.

»Kdor ne zna plavati, utone. Utone. Tak je moj princip.«

»Izvrstno,« sem rekel. »Edinstveno. Saj to je potemtakem kakor plavalna šola! Pa imate tudi reševalno ekipo?«

»Ha, še to bi se manjhalo! Kaj vam ne pade na um, človek božile! Saj tako moj princip ne bi imel nobenega smisla. Ne čutite? Ne čutite, da je prav v tem jedro? V tem, da tu ni reševalne ekipe?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

novi, ki je prav takrat triumfirala kot najboljša. In četudi referata ni in ni bilo konec, ga je bilo vendarle zabavno gledati, kako se je vzpenjal na prste in poskakoval kakor lutka. Govoril je z malce zahipnotiziranim tenorjem, kar pa poslušalci ni prav nič motilo, saj so nastopi tenoristov redki.

Tedaj mi je tudi ponudil mesto pomočnika.

»Tovariš Travnica,« mi je rekel ob sprejemu, upam, da se bomo razumeli. Sicer pa vam moram takoj povedati, vam moram razložiti princip, moj princip. Glejte, človeka je treba, kratkoma ga je treba vreti v vodo. Kaj se namreč zgodi, če ga vržemo v vodo, to menda veste?

»Ne vem,« sem rekel, »tega kratkoma ne vem.«

»Ne veste?« se je začudil. »Tega ne veste? Ste sploh že kdaj plaval? A?«

»I, seveda.«

»No, in kaj bi se vam utegnilo zgoditi, da niste znali plavati?«

»Ne vem,« sem rekel. »Najbrž ne bi bil šel v vodo.«

Siratka je zavzdihnil.

»Človek božile!« je vzklilnil. »Tako preprosta reč, pa je ne razume-

te! Nu, pomagal vam bom. Glejte, predstavljajte si, da ste kamen...«

»...da sem kamen?«

»...pa vas vržejo v vodo. Kaj se bo zgodilo?«

»Ne vem,« sem rekel, »to tem nisem nikoli razmišljal.«

Siratka se je dvignil.

»Človek božile!« je kričnil. »Kako vam naj dopovem! Glejte, jaz sem kamen, jaz sem tisti kamen!« je kričal. »Vržite me v vodo! Kaj se bo zgodilo? Kaaaj? Človek božile!«

»Potonili boste!« sem vzklilnil.

»Potonili vendar!«

»Končno,« je zdihnil z olajšanjem.

»Vendar! Kaj drugega kakor potoniti! Razumete zdaj? Razumete?«

»Seveda!« sem vzklilnil. »Zdaj zelo dobro razumem.«

»No, vidite,« je rekel zadovoljno.

»Kdor ne zna plavati, utone. Utone. Tak je moj princip.«

»Izvrstno,« sem rekel. »Edinstveno. Saj to je potemtakem kakor plavalna šola! Pa imate tudi reševalno ekipo?«

»Ha, še to bi se manjhalo! Kaj vam ne pade na um, človek božile! Saj tako moj princip ne bi imel nobenega smisla. Ne čutite? Ne čutite, da je prav v tem jedro? V tem, da tu ni reševalne ekipe?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

»Kaj pa?«

Prizor iz Miklove Zale v izvedbi mladih amaterjev iz Trnovlj. Poročevalec M. je sicer ob tej priliki zapisal, da občinstvo ni pokazalo večjega zanimanja, v resnici sta bili obe predstavi razprodani in jima je obakrat prisostvovalo po okrog sedem sto ljudi.

E.A. POE: UMOR v ulici MORGUE

Tedaj sem vtaknil žebelj nazaj na staro mesto in si ga ponovno ogledal. Oseba, ki je zlezla skozi okno, bi ga lahko tudi zaprla, vzmet pa bi ga zadrla. Toda žebelj ne bi mogla spraviti nazaj. Zaključek je bil zelo enostaven in je spet zožil območje mojih preiskovanj. Morilec so morala biti zhežiti skozi drugo okno. Če sva predvidela, da sta bili vzmeti na obeh oknih enaki, kot je verjetno tudi bilo, bi morala najti razliko med obema žebeljema, ali vsaj v tem, kako sta žebelja pritrjena. Zlezel sem na posteljno žimnico in si čez sklenotico točno ogledal drugi okvir. Segel sem z roko za desko, takoj našel vzmet in jo pritisnil. Kakor sem predvideval, je bila enaka sosednji. Tedaj sem pogledal še žebelj. Bil je močan kot prvi in zabiti navidezno na isti način — vse do glave.

Mogoče misli, da sem se zmotil; če si res tega mnenja, si namen tega uvoda razumel čisto napačno. Del uporabljam športni izraz: niti enkrat nisem udaril mimo! Sledi nisem nikoli niti za trenutek izgubil. Nobene razpoke ni bilo v nobenem členu verige. Skrivnosti sem sledil vse do zadnjega rezultata in ta rezultat je bil žebelj. Ta je bil, kot sem že rekel, v vsem podobnem svojem vrstniku v drugem oknu, kar pa je bilo čisto brezpomembno (čeprav se mogoče zdi, da je bilo odločilno), če ga primerjamo s premislekom, da se je prav v tej točki drog zaključil. S tem žebeljem, sem si dejal, mora biti nekaj narobe. Prijel sem ga in tedaj mi je glava s skoraj četrti palca dolgem kosom stebra ostala med prsti. Ostanki stebra se je bil odlomil in je ostal v izvirni luknji. Prelom je bil star (trobovi so bili namreč pokriti z rjo) in ga je očividno

povzročil udarec s kladivom, ki je deloma zabil glavo žebelja v površino spodnjega dela okvira. Nato sem del žebelja z glavo vtaknil nazaj v luknjo, od koder sem ga bil izvel, in žebelj je izgledal popolnoma nepoškodovan. — Razpoke ni bilo videti. S pritiskom na vzmet sem okenski okvir z lahkoto dvignil za nekaj

Upravnik KZ Bočna Matija Kovšak

Sedanjí upravnik Kmetijske zadruge v Bočni, tovariš Matija Kovšak, je kmalu po osvoboditvi začel voditi zadrugištvu v Bočni in okolici. Kasneje je sicer prevzel tudi druge dolžnosti, a pred štirimi meseci je znova prevzel upravnštvo kmetijske zadruge, ki vanjo štejejo naselja Bočna, Nadbočna, Otok, Kropa, Čepelje in Delce.

Zgodovina bočenskega zadrugištva je sila pisana. Že v preteklosti so zabeležili mnoge uspehe. A brez napak tudi ni šlo. Hudo so se usteli z malinami, ki so samo eno leto dobro rodile, zdaj jih pa spet izkoreninjajo. Zato so tudi do hmelja, ki poprej v tem okolišju ni rasel, nekoliko nezaupljivi. Vendar kažejo drugolletni nasadi zelo lepo. Posebej hmeljišča, ki so jih kmetovalci pravilno obdelali.

Pred dnevi so se sestali v Bočni člani zadrugišnega sveta,

Iz življenja na naši vasi

Računi kažejo korist - zadrugišniki mislijo trezno

da bi se pogovorili o splošnem sodelovanju med kmetovalci in zadrugo. Skupaj so pregledali članek »Zgodovina je neusmiljena«, ki ga je izdala Okrajna zadruga zveza v posebnem zvezku »Zadruga-kmet«. Zatem so razmislili še o določbah okrožnice, ki jo je v zvezi z novimi oblikami sodelovanja izdal Občinski ljudski odbor v Mozirju.

Kmetovalci — člani zadrugišnega sveta — so se lotili razprave o sodelovanju zelo natančno. Odluka našega kmetovalca je pač že od davnaj, da ničesar ne počne, ne da bi natančno premislil. Hudo je seveda, da so ponekod preveč zakoreninjene zastarele misli o obdelovanju zemlje. Se najdemo ljudi, ki menijo, da morajo delati tako, kakor je delal pred desetletji njihov ded. Toda takšni kmetovalci tudi ne mislijo, da je pred stoletji industrija živela samo od dela človeških rok — takrat so poznali manufakturno, toda danes bi brez strojev ne zmogli ničesar. Nikjer — tudi v kmetijstvu ne!

Stroji in splošni napredek pa terjajo druge oblike dela. Danes ni več mogoče vrtnariti okoli svoje hiše. Kmetovalec mora premisliti, za kaj je njegova zemlja primerna in kako jo bo najlažje obdelal, da bo dala čim večji pridelek. In prav za Bočno z okolico velja, da je ustrezna predvsem za živinorejo. Tudi druge kulture bodo pridelovali, odreči pa se bodo morali »vrtičkarstvu«. Danes ni več čas, da bi osak kmetovalec mislil, to moram imeti, pa to. Malo solate, malo krom-

pirčka in podobno. Gre za splošno zasadišev področij. Povsod tam, kjer so možnosti, bomo pridelovali na vseh površinah tiste pridelke, ki so zanje talne in podnebne razmere najbolj ugodne.

Člani zadrugišnega sveta so načelno osvojili določbe sodelovanja. Nekateri so se sicer sklicevali na dosedanje napake. Tako je bilo z italijansko pšenico, ki so jo prepoznali sejalci, zato so jo spomladaj preveč zasipali z dušičnimi gnojili, ki so pridelale požgala. Njive so podorali in zasejali ječmen. Za vsak primer pa so pustili en hektar, da bi videli, kaj bo. In glej, čudo! Četudi zemljišča niso pravilno obdelali, je bil pridelek večji, kakor če bi se-

jali navadno domačo pšenico!

Podobno kaže tudi za druge pridelke. Kjer so obdelovali zemljo pravilno, so dosegli lepe uspehe. Ponekod so že vnaprej mislili tudi na živino. Seveda so bolj redki kmetovalci, ki so pravilno gnojili travnike in telet niso prodajali. Toda nekaj jih je. Zdaj je zato čisto nemogoče, da bi se kdo izgovarjal: »Ni mogoče!« Dokazi so tu. Mogoče je in še prav uspešno, če ljudje premislijo, kaj delajo in če delajo pravilno. Morda manj z rokami in več z glavo. Bočenski zadrugišniki so se zato dogovorili, da bodo dobro premislili sprejeti najustreznejše nasvete in se zlagodovali pri kmetovalcih, ki so že doslej uspeli.

Resno in razsodno se pogovarjajo o sodelovanju

Kako je z zavarovanjem žičnic

Z zavarovanjem žičnic bi navsezadnje moralo biti tako kot z zavarovanjem vseh tistih objektov, ki so izpostavljeni različnim elementarnim nesrečam. Pa ni tako, ali bolje, ni bilo tako. Ljudje so namreč mislili in morda še vedno mislijo, da so njihove žičnice nedotakljive, da lahko zgori ali se podre v najslabšem primeru kak steber ali se utrga kakšna žica. Vihar da bi jih podrl — ni verjetno, saj viharjev pri nas ni (v resnici jih tudi ni, toda tisti, ki so, morajo imeti vsaj 62 kilometrov na uro in jih torej DOZ priznava za viharje). Dogodki zadnjih nekaj dni pa so take zaključke postavili na glavo — v tistih dneh je namreč vihar, o katerem je pravkar bila beseda, podrl oziroma delno poškodoval 25 žičnic ob Savinjski dolini do Slovenskih Konjic, Skoda, ki je pri tem nastala, še ni znana, je pa vsekakor velika.

Da bi torej zavarovali in hkrati z razumevanjem pristopili k reševanju splošnega ljudskega premoženja pred nesrečami, je Jugoslovanska investicijska banka skupaj z zadrugišnimi hranilnicami izdala posebne police, po katerih ne gre več za tako imenovano podzavarovanje, kakršno je bilo v veljavi doslej, marveč za zavarovanje vsakokratne polne vrednosti. Po tem novem zavarovanju pa bo zavarovalca le nasad z žičnico, ne pa kvalitete niti kvantitete pridelka. Ker je zavarovanje namenjeno dvigu kmetijstva, bi bilo prav, da bi ga upoštevali in istočasno izkoristili vsi tisti, ki jim je namenjeno, saj se bodo tako izognili lastnemu kritju velikih ali manjših finančnih izgub.

Izruvali so mejnike

Trije bistriški zadrugišniki Korenini, Valenčak in Bovha imajo svoje vinograde tik ob zadrugišnem vinogradu. Z vinogradi so veliki stroški, zlasti če so daleč od doma in če so parcele majhne. Razmišljajo so začeli, če bi ne stopili v kooperacijo in ves kompleks vinograda obdelovali skupno.

Valenčak in Korenini sta bila takoj za stvar. Ne pa Bovha, ki je imel že slab vinograd in bi ga bilo treba obnoviti. Stiriinajst dni je trajalo pogovarjanje in prepričevanje. Oba »kompanjona« in zadruga, vsi so si prizadevali, da bi omečili njegovo trmo in nezaupanje. Toda nekdo se hitreje, drug spet počasneje odloči. Tak je bil kmet Bovha, ki je naposled le pristal. Precej odločnosti in zavesti je bilo treba, preden so izruli mejnike. Letos obdelujejo vinograd skupaj — in kakor kaže, so zadovoljni vsi: zadruga, Korenini, Valenčak in tudi Bovha.

Sotelski

Graččake so zamenjali piščanci

Ogromna so nad Podčetrtkom grajska poslopja, ki so osamljena prazna samevala dolga leta. Edino ponosen rumenkast grad nad trgovcem le delno zasedla Gozdna uprava medtem ko sta velika grajska kašča in stari konjski hlev že od osvoboditve bila prazna. Nemci so jih izkoristili za ujetnike, a grad za utrdbo, v kateri so se skušali zaščititi pred partizani.

Danes pa je kašča preurejena v

pravo kurjo farmo. Napeljana je elektrika in vodovod, v njej pa biva 24.000 piščancev srednje teže moderne njuhempirske pasme. Iz valilnice v Ločah pošiljajo v Podčetrtke enodnevnne piščance, ki jih tukaj goje okrog osem tednov. Ko dosežejo kilogramsko težo, jih razprodajajo gostiščem — približno po 350 din. Povpraševanje je precej veliko, posebno še, ker zadnje čase v mestih ni dovolj mesa. Lastnik farme je Okrajna zadruga zveza Celje, ki je vložila tudi investicije. V kratkem bodo preuredili grajski konjski hlev, ki stoji v neposredni bližini kašče in s tem povečali zmogljivost. Trenutno je stalno za-

poslenih le malo delavcev; z upravnikom Kovačičem le štirje. Dela imajo precej in njihov delavnik je deseturni.

Podčetrtke je tako spet nekaj pridobil. Uporabiti bi morali za nekaj podobnega tudi ogromne prazne prostore, ki so v graščini. Skoda je tako ohranjenega gradu, ki daje kraju posebno učinkovito sliko, da bi zanemarjen propadel. Se poprej pa morajo Podčetrtani urediti trško cesto, ki je v obupnem stanju. Razorana, jamasta, skratka nemogoča! Morali bi skopati odvodne jarke in posekati nepotrebno grmičevje, ki še raste ob grabah in potoku.

Sotelski

CELJSKI TEDNIK V VSAKO HIŠO!

Da se hmeljske žičnice ne bodo več podirale

Na zahtevo odborniške komisije za gospodarstvo obeh zborov občinskega ljudskega odbora v Zalcu je bila imenovana posebna komisija, ki je imela nalogo, da ugotovi vzroke, zaradi katerih so se pri zadnjih nevihtah in neurjih podirle nekatere hmeljske žičnice. Tako je komisija ugotovila, da so bili ponekod obrobni drogovi preozki zakopani v zemljo, pa tudi sidra za utrditev žičnic niso bila vsespovod v pravilni razdalji od obrobnihih drogov. Zdi se, da tudi sidra niso bila povsod enako napeta in obratno, da so bila ponekod preveč in zato premalo prožna. Značilno je tudi to, da mnogi hmeljarji niso pri gradnji žičnic upoštevali statičnega računa. Spriču teh in podobnih ugotovitev, je ljudski odbor v Zalcu sprejel na priporočilo komisije naslednje sklepe:

● posebna komisija, ki jo naj sestavljajo gradbenik, statik, agronom in zastopnik zadruge, naj pregleda vse žičnice glede na statičnost;

● vse žičnice, ki glede na statičnost ne ustrezajo gradbenim normam, je treba pred uporabo utrditi;

● načrt za gradnjo novih žičnic mora imeti tudi statični račun;

● gradnjo žičnic naj v bodoče nadzira pristojni organ za gradnjo pri ObLO Zalec;

● stare in na novo zgrajene žičnice se v novem proizvodnem letu ne smejo uporabljati, dokler ne bodo popravljene in dokler pristojni občinski organ ne izda uporabnostnega dovoljenja.

Upajmo, da bodo ti sklepi zalegli in da se v bodoče ne bodo ponavljale takšne slike, kot je pričujoča.

-an

Podrta žičnica blizu Braslovč

Kmetijsko gospodarstvo Šalek na novi poti

Kmetijsko gospodarstvo Šalek pri Velenju je bilo ustanovljeno 1957. leta. Zal, doslej to gospodarstvo, zaradi objektivnih pa tudi drugih razlogov, ni povsem izpolnilo svojih nalog. S prihodom novega upravnika, pa tudi spriču čedalje večje pritiska trga in velikih potreb, so si zdaj na posestvu zadali nove naloge. Res je, da korenitega preobrata ne moremo pričakovati čez noč, toda, navzlic temu je razveseljivo že to, da se zavedajo odgovornosti, ki jo imajo do potrošnika in nadalje, da imajo odločno voljo stopiti velik korak naprej. V tem cilju so izdelali načrt razvoja in investicij na gospodarstvu do 1962. leta. Glavne značilnosti tega plana se kažejo v ukinitvi razdrobljenega gospodarjenja, namreč pridelovanja kultur od žita pa vse po vrsti dalje. Njihov namen je specializacija proizvodnje: več živine in zato več mleka ter končno več povrtnin. V drugi vrsti teh zahtev nastopa sadjarstvo.

Ko so analizirali trenutno stanje na posestvu, so ugotovili, da imajo še velike in neizkoriščene rezerve. Zdaj imajo samo 0,75 glave goveje živine na hektar, v prihodnje pa nameravajo to razmerje spremeniti tako, da bodo imeli tri živalske enote na hektar obdelovalne površine. Plan zato predvideva 260 krav. Hkrati s tem povečanjem, pa bodo dvignili še proizvodnjo mleka v povprečju na 3.200 kg.

Nadaljnji dokaz, da se na tem gospodarstvu začena novo življenje je tudi težnja po siljenju zelenjave za kritične mesece, za tiste, ko na našem trgu nimamo dovolj zelenjave niti iz južnih predelov. Za kaj gre? Na posestvu nameravajo izkoristiti odpadno toplo vodo, ki bo iz velenjske termoelektrarne speljana v novo mesto in tam grela stanovanja ipd. To vodo, ki bo še vedno imela okoli 60 stopinj, hočejo speljati v posebej za to napravljene grede in tam pridelovati zelenjavo tudi v kritičnih zimskih, oziroma zgodnjih spomladanskih mesecih. To je zaenkrat samo še načrt, toda, kot vse kaže ni neustvarljiv. S takim načinom pridelovanja bi lahko zadostili ne samo potrebam lokalnega območja, to je šostanjskega in velenjskega trga, temveč tudi potrebam okrajnega in republiškega značaja. Če bi hoteli zadostiti okrajnim potrebam, bi morali urediti okoli 10 ha gred pod steklom in v njih pridelovati približno 7.500 ton povrtnin. Ker se nimajo izkušeni v tem načinu proizvodnje, bodo letos uredili že nekaj poskusnih toplih gred in proučevali možnosti za predvideno razširitev proizvodnje povrtnin v kritičnih mesecih. »Če nam bo to uspelo,« je v razgovoru nazadnje dejal upravnik kmetijskega gospodarstva v Šaleku tovariš Jelovešek, »potem bomo dosegli svoj najvišji cilj in napravili vse, da upravičimo obstoj in zadostimo potrebam trga.«

-mb

NA OBISKU

Ce se napotimo iz Smartnega ob Paki proti Letušu in od tod zavijemo na levo, pridemo kmalu do sicer neznatnega, zadnja leta zelo pomembnega križišča. Tu se začena Partizanska cesta na Dobrovlje, ki so jo začeli graditi pred petimi leti. Prijetno je hoditi po tej beli, zložno vzpenjajoči se cesti. Preden pa zaidemo med zelene dobroveljske gozdove, nas pozdravi prijazna vas Podvrh in v njej lepa domačija Lojzeta Marovta.

Vljuden in ugleden mož je znan po vsej Savinjski dolini, pozna ga pa tudi ves celjski okraj, saj kot večletni član Okrajnega ljudskega odbora Celje in občine Zalec čuva in zastopa koristi delovnega ljudstva. Znan je tudi po uspešni akciji za gradnjo Partizanske ceste Letuš — Dobrovlje, bil je med graditelji in ustanoviteljji vodovoda v Braslovčah, prizadeval si je za elektrifikacijo, bil je med ustanoviteljji šolske kuhinje in kmetijsko gospodarske šole, ljudske čitalnice v Braslovčah, storil je pa še marsikaj. Ko je pred kratkim slavil svoj petdeseti rojstni dan, so mu prišli čestitati ne le sosede, marveč tudi mnogi prijatelji in znanci. Prijetno je kramljati s takim človekom, zato ne moremo mimo njegovega doma.

»Le bliže, le bliže!« nas z veseljem obrazom in krepko roko pozdravi in povabi k sebi. Toda le za kratek čas. Treba je razumeti, da njegova vzorno urejena kmetija neprestano kliče pridne roke, zlasti polti. Kaj bi bilo, če mu ne bi pomagala njegova dobra in pridna žena!

»Kako pa kaj raste?« »Lepo bi bilo, če bi ne bilo toče. Hmelju smo

sicer malo pomagali, da se je precej popravil, škoda je pa le precej velika. Edina sreča, da bo del škode povrnil DOZ.«

Kaj pa sodelovanje z zadrugo: »Ni slaba stvar, treba ga je le pravilno razumeti. Pomen, uspeh in korist tega sodelovanja bomo videli še to jesen.«

Poleg hiše se dviga že pokrita nova stavba, sodoben spvinjak — priča sodobnega kmetovalca. Na robu zelenega pobočja blizu njegove hiše tik ob Partizanski cesti gradijo novo stanovanjsko hišo. Delovni družini je odstopil kos zemljišča, da si na njem zgradi svoj dom. Socialno čuteč človek vidi tudi potrebe svojega bližnjega.

-nik

Žena • dom • družina

Kako neubogljiv otrok!

Marko, kako se obnašaš! Pozdravi goso, kakor znaš! Ne govori, če govoriš odrasli! (in nato nujen refren) »Ves dan ga samo kregam, pa nič ne pomaga. Strašno neubogljiv otrok je!«

Mali Marko pa ima pri vsem tem tudi svoj ponos in mu je sila neprijetno, če ga mama venomer opozarja pred drugimi in ga končno pred njimi še osramoti, če kako neubogljiv da je. Zelo verjetno bo Markova mama do večera to že pozabila, zlasti, če se ta prizor ponavlja ob vsakem srečanju z njenimi znankami. Ali pa bo ta dogodek pozabil tudi otrok?

Zelo verjetno, da ne. Za odnos staršev do otroka naj velja enako, kakor velja za odnos moža in žene pred tuji. To, kar se dogaja v njihovem domu, naj ostane tam. Otroku bo te večne nauke pred maminimi prijateljicami neskončno zasovražil in se jim ne bo pokoril, zlasti, če bodo ob takih priložnostih poleg tudi otroci te prijateljice, ki bo kočljivost položaja znala izrabiti in svoj naraščaj takoj pohvalila, pa čeprav bi naslednji dan ob njihovem srečanju bili vlogi zamenjani. Predvsem morajo biti starši svojim otro-

kom vzor in naj zato pravočasno prevzgojijo sebe, da bodo njihovi nauki naleteli na odziv pri otrocih. Zahtevati, da si otrok večkrat na dan umije roke, trikrat dnevno zobe, da ne hodi raztrgan, temveč prosim mamo, da mu obleko zakrpa, ne smemo in ne moremo, če sami ravnamo drugače.

Za vzgojo otroka pa naj velja še tole: mnogo več bomo dosegli, če bomo z otrokom govorile o katerikoli stvari kot s prijateljem in ne s povzdignjenim in karajočim glasom. Vsakomur, tudi otroku, prija

zaupanje. Če hočemo otroka na kaj opozoriti, česa odvaditi, bomo najbolj verjetno uspele, če bomo z njim sedle v kakšen kotiček in zaupno pokramljale. Povedale mu bomo kakšen podoben primer, ki bo dovolj nazorno prikazal, da storjeno dejanje ni pravilno. Otroku spozna zlo šele v kasnejšem življenju in ga pravilno presoja, če že poprej ne podleže drugačnim vplivom. Vse dotelej pa bomo z lepo besedo mnogo laže in bolj prepričljivo uspele, saj pravi že stara modrost, da

lepa beseda, lepo mesto najdel

Kaj ruski čaj ni zdravilo

V soboto sem morala nemudoma poklicati na dom zdravnika, ker mi je zbolela šestletna hčerka. Ugotovil je, da ima grižo, predpisal zdravila, mimo tega pa mi je prijazno svetoval, naj otroku kuham ruski čaj. Bilo je že pozno zvečer, zato sem odložila nakup za naslednji dan.

Resda dežurna služba v lekarni ni za to, da bi si ljudje kupovali kar si bodi, kljub temu pa ne morem razumeti, kako da nimajo lekarne na zalogi ruskega čaja, ki menda šteje tudi med zdravila. Bilo bi dobro, če bi se lekarne okrbale — posebej dežurne — z vsem, kar je za zdravilstvo potrebno, saj so v času dežurstva vse druge prodajalne zaprte. Pa še to: Dežurna služba nikakor ni mikavna. Ta nevednost pa prodajalkam ne daje pravice, da bi bile neljubizavne s kupci, ki že večidel zasikljeni prihajajo po zdravila. Spet majhen poziv k človekoljubnosti!

M. G.

Sem in tja po Celju

Občinski ljudski odbor v Celju je na svoji zadnji seji sprejel predlog dodelitvi zazidalnih zemljišč 30 investitorjem enodružinskih stanovanjskih hišic (čebelnjakov) na Otoku in to v brezplačno uživanje za določen čas.

Ljudski odbor celjske občine je prevzel jamstvo na morebitno izgubo, ki bi nastala pri poslovanju menze za družbeno prehrano v Gaberju.

Pregled izložbenih oken. Na predlog Trgovinske zbornice za celjski okraj bo tudi letos posebna komisija, v kateri bodo še člani Olepševalnega in turističnega društva, pregledala izložbena okna celjskih trgovskih podjetij. Poleg tega bosta zbornica in Olepševalno društvo skupaj proučila možnosti prodaje turističnih spominčkov v Celju.

Nov parkirni prostor. Na pobudo Tajništva za notranje zadeve naj bi v Celju uredili nov parkirni prostor za težka motorna vozila. Po prvem predlogu naj bi ta prostor uredili na travniku pred tovarno perila Toper. Člani Olepševalnega društva so se sicer strinjali s to lokacijo, vendar so bili še mnenja, da bi morali istosčasno razširiti še železniški nadvoz in urediti poseben hodnik za pešce. Poleg tega so predlagali, da naj bi uredili še en parkirni prostor za Glazijo.

Olepševalno in turistično društvo se bo zavzelo, da naj bi v mestu omejili promet vprežnih vozil, oziroma za ta vozila določili le nekatere ulice in ceste.

Za kolesarje zabranjeno. Kolesarski promet v Celju, zlasti pa v njegovem središču, postaja že pravo zlo. Zato bo Olepševalno društvo predlagalo pristojnim činiteljem, da zabranijo kolesarski promet na Prešernovi ulici od njenega stika s Kocenovci, pa vse tja do slaščičarne Zvezde.

Nove reklamne table. Olepševalno in turistično društvo bo že v kratkem postavilo nekaj reklamnih tabel z opozorili na gostišče »Na griču« ter bife na Starem gradu.

Ureditve ceste na Stari grad. Avtomobilska cesta na Stari grad je že v takem stanju, da postaja promet po njej poseben problem. Tudi dosedanje rekonstrukcije niso prinesle zaželenega uspeha. Zato se bo Olepševalno društvo zavzelo, da bi v kratkem pripravili načrte za njeno ureditev, oziroma za gradnjo nove trase, v kolikor bi bilo to potrebno. Ta pobuda je vsekakor na mestu, saj bo drugače Stari grad izgubil na svoji veljavi kot najbolj znamenita zgodovinska in turistična točka celjskega mesta.

Prispevek k izboljšanju postrežbe

Nobenega dvoma ni, da odnos gostinskega osebja do gostov nikakor ni tak, kakršni bi navsezadnje moral biti in da je vprašanje postrežbe pri nas (v Celju namreč) še vedno eden najbolj delikatnih problemov našega (celjskega) gostinstva, ki mu sicer preveč pozornosti posvečamo v tisku pa pre malo na forumih, ki bi bili in so za to kompetentni! (To, kar nas še lahko tolaži, je nič kaj zavidanja vredna okoliščina, da nismo izjema.) Ker se s tem v zvezi zmerom znova slišijo pritožbe (ta v zadnji številki našega lista mediji že na nesramnost, vredno disciplinskega postopka!), a je vse kakor bob ob steno — pa seveda tudi tu ne bo mogoče odkriti smodnika, zakaj o apatični prostodušnosti nekaterih natakarjev in natakaric pač ni mogoče reči kaj več, kakor da je apatična. To dejstvo velja malone za vse celjske gostinske obrate — od Kolodvorske restavracije in Pošte preko Majolke in

Branibora do Ojstrice v enaki meri. V Kopru se vam na primer lahko zgodi, da naročite večerjo, ki se do tedaj, ko vam jo natakar prinese, dodobra ohladi; če pridete na vrt Ojstrice, ni dosti upanja, da vas bodo opazili, ne da bi dali znak, da ste tu; Majolka in Branibor pa imata sicer »alarmne« naprave, ki niso brez pomena, a se vendarle dogodi, da zmanjka električnega toka! In tako dalje.

S tem seveda vse hibe celjskih lokalov še zdaleč niso izčrpane — tu končno ne gre za podrobno obravnavanje problema, marveč za splošne ugotovitve. Resnica je namreč ta, da stvari, ki so znane, ni treba še posebej dokazovati (to bi bila izguba časa), razpravljanje samo pa vprašanja tudi ne more rešiti. Ker pa bi ga bilo enkrat že treba rešiti, bi bilo torej prav, da bi ga rešili. Toda ne s tipografijo! Tudi ne s filozofiranjem, marveč s konkretnimi ukrepi — Morala recimo, po kateri so inozemski gostje več vredni od domačih, bi morala enkrat za vselej iz gostinskega bontona, saj kaže na navadno klečeplazenje, na odsotnost vsakršnega ponosa, na popačenost in na vse tiste »vrline«, ki niso vredne piskevega oreha, ki vzbujajo le posmeh in pomilovanje. Gre vsekakor za problem, ki ni zgolj gostinskega značaja, pač pa ki ta značaj že daleč prerašča.

Nesreče v preteklem tednu

POVOZIL PESCA IN POBEGNIL

Eden najhujših in hkrati najbolj nečloveških prekrškov v cestnem prometu je vsekakor ta, da voznik potem, ko je zagrešil nesrečo, pobeogne ter prepusti žrtev cesti. Tak beg se seveda nikoli ne moreti, saj ga organi LM hitro izsledijo.

V četrtek popoldne je v Zrečah motorist F. I. iz Verpet povozil 62 let staro Antona Kragolnika, nato pa pobegnil. Kragolnik je pri nesreči dobil težke telesne poškodbe in so ga odpeljali v celjsko bolnišnico, kjer se bo moral zdraviti dalj časa. Organi LM so motorista že po treh urah izsledili — ta je vozil neregistrirano motorno kolo in je bil brez vozniškega dovoljenja.

OTROK POD KOLESI TRAKTORJA. V Ravnan pri Šostanju se je v torek popoldne pripetila težja prometna nesreča, pri kateri je traktorist N. E. podrl Ireno Gosparič, ki so jo prepeljali v celjsko bolnišnico z zlomom roke in težkimi telesnimi poškodbami. Nesrečo je zakrivil traktorist, ki med tem, ko je vozil, ni gledal na cesto.

J. K.

NEPREVIDNI TRAKTORIST. V soboto se je v Črnelici pri Šentjurju pripetila nesreča, ko je Anton Močnik, zaposlen pri KZ Kalobje, na 1500 komadov strešne opeke naložil še troje mokrih dvokoles in šest potnikov, se spustil po klancu navzdol ter zdrsil v prepad.

Potniki, ki so opazili nevarnost, so poskakali s priklolece, pri čemer si je G. V. iz Kostričnice zlomila nogo. Materialna škoda znaša okrog 200.000 din, uničena so bila vsa kolesa, medtem ko je od 1500 kosov opeke ostalo celih le nekaj 100. Voznik se bo zagovarjal pred sodiščem.

Istega dne proti večeru se je v Slovenskih Konjicah pripetila težja nesreča. Motorist Stane Pahole in njegov sopotnik Albert Klevže sta zaradi mokre ceste in prevelike hitrosti podrla dva smernika, pri čemer sta dobila težke telesne poškodbe in so ju prepeljali v celjsko bolnišnico.

VINJENI MOPEDIST

V nedeljo se je v Sempetru v Savinjski dolini pripetila težja prometna nesreča: vinjeni mopedist Karel Božič se je zaletel v Mileno Došner, ki je dobila težje poškodbe na levi nogi, medtem ko je mopedist dobil telesne poškodbe na glavi. Odpeljali so ju v celjsko bolnišnico.

J. K.

Utrujenost za volanom

Večkrat beremo o nesrečah, ki so se pripetile zaradi utrujenosti voznikov motornih vozil. Tudi v celjskem okraju se je pripetila že več takih nesreč: posledice so bile največkrat strašne. V letošnjem letu smo zabeležili kar osem takih primerov — ob katerih je materialna škoda nanasla na okrog 5 milijonov dinarjev in je težke telesne poškodbe dobilo šest oseb.

Zakaj se pripeti toliko nesreč zaradi utrujenosti? Na vprašanje ni težko odgovoriti. Da bi vozniki čim več zaslužili, pretiravajo z vožnjo; dostikrat pa so na to prisiljeni po nalogu svojih predpostavljencev. Zabeležili so primere, da je voznik bil celo 18 ur brez počitka.

Pri nas sicer noben predpis ne govori o tem, koliko ur sme voznik voziti brez počitka. V interesu voznikov pa bi bilo, če ta čas ne bi presegel 8 ur. V nekaterih državah so za to v veljavi predpisi, ki točno določajo, koliko časa sme voznik motornega vozila voziti brez odihla. V Angliji, na primer, največ 5,5 ur; — šele po deseturnem odhodu sme voznik zopet nadaljevati. Če bi se hoteli izogniti vsem nesrečam, povzročenim zaradi utrujenosti, in če bi se hoteli izogniti posledicam, ki pri tem nastajajo, bi morali to vprašanje urediti tudi pri nas.

K. J.

V mestu šepčejo ...

Predrte gume, pokradeni bričali šip, celo vrta šipa ... Vse pred kavarno, hotelom in restavracijo »Evropac«. Pri parkiranju poškodovani avtomobili, enako pred »Evropac« kakor tudi

Gibanje prebivalstva

V času od 8. do 15. avgusta 1959. Rojenih je bilo 34 dečkov in 39 deklet. Poročili so se:

Anton Turnšek, mizar, pomočnik in Cecilija Franc, brivska pomočnica, oba iz Ostroznega. Stefan Antolin, učitelj in Vida Medved, učiteljica, oba iz Murske Sobote. Slobodan Stojković, podoficer JLA in Marija Gasparič, oba iz Celja. Franc Rednak, vodov. instalater in Danijela Stopinšek, oba iz Celja. Jožef Črnelič, strojni ključavničar in Marija Krajnc, med. sestra, oba iz Celja. Jožef Plavčak, zidar iz Rog. Slatine in Terezija Novak, uslužbenka iz Celja. Bogomir Zager, delavec iz Celja in Jožefa Škoflec, silvilska pomočnica iz Hrenove. Anton Zupanc, elektrotehnik iz Bukovjaka in Stefanija Verdev, trg. pomočnica iz Teharji.

Umrli so:

Vrhovnik Ivana, otrok iz Pernice, star 2 meseca. Zlodej Helena, gospodinja iz Gotovelj, stara 69 let. Jakše Alojzija, gospodinja iz Sp. Slemen, stara 49 let. Dvornik Jožefa, gospodinja iz Slovenskih Konjic, stara 35 let. Križanec Antonija, upokojenka, iz Celja, stara 72 let. Lenart Marija, otrok iz Velenja, star 5 min. Kolenc Peter, posestnik iz Gotovelj, star 95 let. Ribič Milan, otrok iz Boštanj, star 4 meseca. Mraz Anton, upokojenec iz Podplata, star 65 let. Stopinšek Janez, upokojenec, iz Pristave, star 79 let. Križan Alojzija, gospodinja iz Loga, stara 72 let. Marojevič Terezija, gospodinja iz Rog. Slatine, stara 82 let.

Kronika nesreč

Alojz Bradula iz Preboda je padel s kolesom in se ranil na glavi.

S sušilnice je padel Stanko Podkrajšek iz Petrovč. Zlomil si je rebra.

Dvletna Marija Pašnik iz Jezere je padla na vročo peč in se opekla po telesu.

V papirnici Višnja vas si je pri delu poškodoval nogo Ivan Kolenc iz Vin pri Strmcu.

Pri delu si je zlomil nogo Jože Dobnik iz Celpej pri Vrsknem.

Florjan Margetič s Teharske ceste je padel po stopnicah in se poškodoval na glavi.

Stefan Jurčan je bil v Silivnici v pretepu poškodovan na glavi.

Pri padcu si je zlomil roko Jakob Kotnik iz Vojnika.

Vlasto Zulc je v Prešernovi ulici padel s kolesom. Z rano na glavi je obšel nezavesten. Zdravi se v bolnišnici.

Ludvik Eberl iz Črnega vrha pri Taboru je padel s kolesom. Pri padcu si je poškodoval glavo. Nezavestnega so prepeljali v bolnišnico.

POPRAVEK

V prejšnji številki Celjskega tednika smo pomotoma pisali v kroniki nesreč, da se je zastrupila z lindanom Marija Polak iz Repnjane pri Šentjurju, v resnici pa je bila to Marija Pahole.

Celjski trg

Ta teden se gospodinj in glavnem niso pritoževale. Nekajkrat je sicer zmanjkalo krompirja, drugače pa je bilo vsega razmeroma dovolj. V deževnih dneh sicer ugotavljamo, da na trzinici ni niti dovolj prodajalcev, niti takrat ni posebej bogato založeno. Vzroke za to moramo iskati v prevozu in morebitni ingodnosti tržnih prodajalcev. Hkrati ugotavljamo, da na trgu ne prodajajo več toliko mlečnih izdelkov pa tudi perutnine ne. Zavoljo mlečnih izdelkov moramo reči, da jih v tem času primanjkuje po vsej Sloveniji, zato tudi Celje ni izjema. S perutnino oskrbuje trg zaenkrat »Mlekopromet« — večidel iz perutninarstva zadrage v Podčetrtru, nekaj malega pa tudi KG Lova. Laže bo a perutnino potem, ko bodo pri »Mesninic« uredili hladilnike, da bodo mogli imeti vedno večje zaloge perutnine.

Cene nekaterih pridelkov v tem tednu: Krompir 18 do 22, čebula 30 do 40, česen 50 do 120, fižol v zrnu visok 50 (samo zasebniki), fižol v zrnu visok 50 do 70, fižol v strokih visok 40 do 60, fižol v strokih visok 30 do 40, solata 30 do 40, spinacea 100 (samo zasebniki), cvetača 50 (samo zasebniki), ohrovt 20 do 25, zelje gl. belo 15, zelje gl. rdeče 20, koleraba 25 do 30, paprika 40 do 50, pesa 25, paradižnik 30 do 35, grah v stroju navaden 50 do 60 (samo zasebniki), kumare 30 do 35, kumare za vlaganje 50 do 70.

Zanimivo je, da družbeni sektor ne prodaja vsega, kar trža trg in da še vedno mnogo tega posredujejo samo zasebniki. Tudi cene so precej neenake, nekatere pridelke prodajajo zasebniki precej ceneje, druge spet precej dražje kakor družbeni sektor. Vse kaže, da bo trg v prihodnjih dneh še slabše založen: poznalo se bo obiranje hmelja!

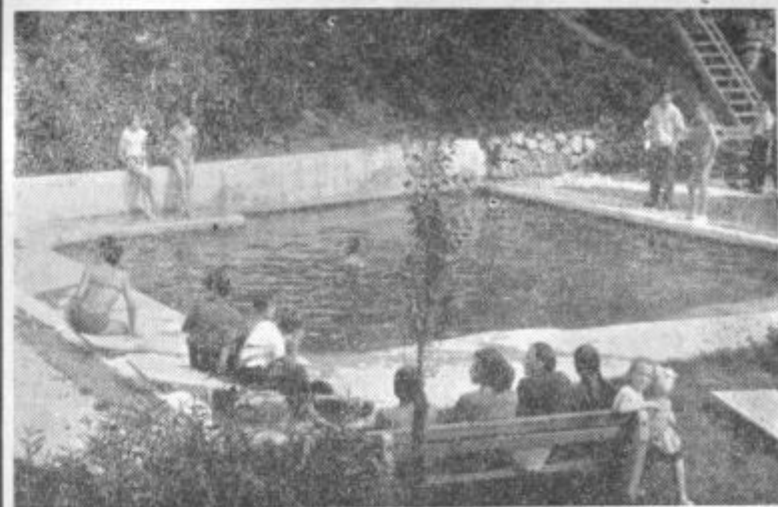
Posledice

Jonov dinarjev in je težke telesne poškodbe dobilo šest oseb.

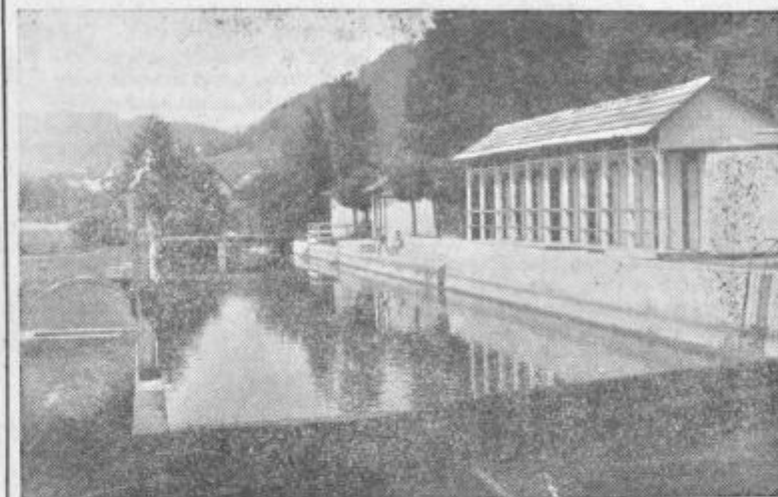
Zakaj se pripeti toliko nesreč zaradi utrujenosti? Na vprašanje ni težko odgovoriti. Da bi vozniki čim več zaslužili, pretiravajo z vožnjo; dostikrat pa so na to prisiljeni po nalogu svojih predpostavljencev. Zabeležili so primere, da je voznik bil celo 18 ur brez počitka.

Pri nas sicer noben predpis ne govori o tem, koliko ur sme voznik voziti brez počitka. V interesu voznikov pa bi bilo, če ta čas ne bi presegel 8 ur. V nekaterih državah so za to v veljavi predpisi, ki točno določajo, koliko časa sme voznik motornega vozila voziti brez odihla. V Angliji, na primer, največ 5,5 ur; — šele po deseturnem odhodu sme voznik zopet nadaljevati. Če bi se hoteli izogniti vsem nesrečam, povzročenim zaradi utrujenosti, in če bi se hoteli izogniti posledicam, ki pri tem nastajajo, bi morali to vprašanje urediti tudi pri nas.

K. J.

Upajmo, da nas poletje še ni povsem zapustilo. Sicer pa na Frankolovem, kjer je agilno turistično društvo lepo uredilo bazen in njegovo okolje, ne potrebujejo veliko sonca. V topli vodi se da prijetno kopati tudi če zrak ni najbolj razgret. Da bi le to ne bila zadnja slika v letošnji poletni sezoni ...

Ta bazen v strugi Savinje v Mozirju je bil zadnje dni prazen

Dekleta, vino, pokol...

Pred nedavnim so imeli v Zagorskih Selih ob Sotli mladinsko igro. V šolskih prostorih so se po igri, kot je pač navada, nekoliko povesečili ob kozarčku vina, ki ga letos ne primanjkuje. Tudi delavci, ki grade prago, so se v veliki skupini udeležili zabave. Toda vino podivja ljudi.

Začelo se je med plesom, ko so prevzemali plesalke. Namesto besed so takoj spregovorili noži. Razbili so precej šolskega pohištva, ljudje so skakali osem metrov globoko iz učilnice, trije težko ranjeni so v bolnišnici s pretresom možgan, prebita lobanja; trinajst ranjenih pa pod domačim zdravniškim nadzorstvom.

P. V.

Udarniško delo

Na Otoku so se pred časom odločili, da bodo s prostovoljnimi delom uredili okolico novih stanovanjskih blokov. Razdelili so si dela po dnevih in tako bi morala priti na vrsto vsak dan skupina blokov, ali praktično vsakih pet do šest tednov po en stanovalec Otoka. Na delo pa prihaja samo po šest ali pet ljudi, celo samo štirje so že bili, medtem pa tečejo plačane ure delovodji, stroški za prevoz in vse drugo, delovni učinek štirih pa je na

vsak način manjši, kakor bi bil pri tridesetih prostovoljcih, kolikor bi jih moralo priti na delo vsak dan. Organizacija je sicer dobra, gre samo za zavest posameznikov. Baje so na Otoku celo takšni prebivalci, ki poženejo poverjenico SZDL izpred vrata, ko pride pobirat članarino. Ljudje v Celju, ki so za te stvari zvedeli, se zdaj sprašujejo, kako so dobile družine s tako majhno družbeno zavednostjo, stanovanja.

Enako hrupno se upirajo železničarji, da bi za njihovim blokom zgradili otroško igrišče. Resnično neprijetno je, da bi se podnevi drli pred okni otroci, ki so v hiši večidel nočni delavci. Toda vodilni uslužbenci Jugoslovanske železnice v Celju bi morali misliti tedaj, ko so izbirali lokacijo, na vse podrobnosti. Saj bi mogli videti, da je za blokom, ki so ga izbrali, določeno otroško igrišče. Zdej je vik in krik odvečen!

RAZVILI SO PRAPOR

V nedeľjo je osnovna organizacija ZB NOV terena Dobrava-Lokrovec razvila prapor. Razvitje je bilo zvezano s kratkim kulturnim sporedom, v katerem so sodelovali pevski zbor prosvetnega društva »Ivan Cankar«, godba na pihala Tovarnemajlarne posode v Celju in tri recitatorke s terena Dobrave.

Prireditev je kljub slabemu vremenu uspela in se je udeležilo lepo število ljudi s terena in bližnje okolice.

Dimnikarček bi umazal avto

Avtobus proli Podčetrtru ni bil še polno zaseden. Soparno vroče je bilo v sončnem popoldnevu in oblaki so že naznanjali dež, ki je letos vsakodnevni gost v Obsoletju. Videl sem ga že, ko se avto ni obstal Dimnikarček, Stefan iz Kozjeja je skromno stal ob cesti, ves črn v obraz. Samo zobje so se snežno belili in oči so živo pričakujoče gledale na avtobus.

Obstal je in potniki so se prerinili skozi vrata. Tudi dimnikarček je hotel vstopiti, da se popelje do 15 km oddaljenega Kozjeja. Sprevodnik mu je že nameraval odrtači vozovnico, ko se je jedko oglašil šofer:

»Ne! Ne sme vstopiti!«

Dimnikar je stal med vrati in bel nasmeš mu je zamrl sredi črnega lica. Tudi živahen mladeniški blesk v očeh je ugasnil.

»V Kozje moram, prosim!«

»Ne, mi bo zamazal avto!« je ostro zavrnil voznik.

»Pa naj gre,« se je zavzel za siromaka spreodnik in skušal prego-

voriti samovoljnega šoferja.

»Ne, in amen! Zamazal mi bo strop, zamazal mi bo avto,« in že je popustil zavore.

Dimnikarček Stefan se je skušal še ujeti za vrata. Noga mu je zastala v zraku. Plah je odskočil. Avto je odpeljal in sprevodnik je zaloputnil vrata ter očitaajoče pogledal šoferja, ki je samozavestno vozil. Stefan pa je neobojno obstal ob cesti in z motnimi očmi zrl za avtobusom. Zdaleč sem videl, kako se je obrisal z roko pod čelom in skoraj majavo stopil po hrapavi cesti, ki se vijugasto vije ob Sotli, dokler ne zavije navkreber v Bučki klanec in po petnajstih kilometrih zdrkne v Kozjansko globel. Bilo je prvo sredo v avgustu, tisto sredo, ki jo dimnikar Stefan iz Kozjeja nikoli ne bo pozabil, a tudi potniki verjetno ne, saj so se mnogi zgražali. Dimnikarček, ki je delal, je torej preumazan za avtobus, ki je dolžan prevažati delovne ljudi. Le kdaj bo voznik lahko prepovedal deževati, da ne bo blata, ki ga potniki nosijo v avtobus? Sotelski

Telesna vzgoja in šport

Kljub porazu - velik uspeh

V nedeljo popoldne smo imeli v Celju meddržavni dvoboj mladinskih reprezentanc Italije in Jugoslavije v atletiki. Kakor smo pričakovali, so zmagali gostje z rezultatom 110,5 : 85,5 točke. Velika prednost italijanskih mladincev se je pokazala tudi v tem, da so v devetnajstih disciplinah osvojili štiri najstarejših mest.

Var dokazal, da je sposoben izvesti tudi najbolj zahtevne nastope. Organizacija tekmovanja je bila brezhibna. K tej se je pridružila še izredna udeležba Celjanov in zlasti

šenjem pozdravljali zmago njihovega atleta, kot uspeh zastopnika naše vrste. Težko so se sprijaznili z dejstvom, da je v malem celjskem mestu atletika tako razvita in da vlada zanjo veliko zanimanje. Tudi sprejem pri predsedniku OLO Celje tovarišu Riku Jermanu, ki sta se ga udeležila še sekretar Občinskega komiteja ZKS Celje Cveto Pelko in podpredsednik ObLO Celje Beno Krivec, so sprejeli kot izraz prijateljskega razpoloženja. Mimo vsega tega je tekmovanje pokazalo, da so našleteli na fair in borbenega nasprotnika. Pa ne samo to, Lamutova gesta bo najbrž ostala v nepozabnem spominu. Mladi jugoslovanski reprezentant Lamut je namreč v teku na 1500 metrov stipli neobičajno priskočil na pomoč italijanskemu tekmovalcu, ki je padel in mu pomagal, pa čeprav je pri tem izgubil dragocene sekunde, da je tek znova nadaljeval. Za to ga je prireditelj nagradil s skromnim darilom, pa tudi gostje niso skoparili s pohvalami.

Končno je bil prireditelj ponosen še na priznanje, ki ga je prejel za odlično organizacijo celotnega dvoboja od Atletske zveze Jugoslavije. Zato upajmo, da ta prireditev ni bila zadnja te vrste, temveč, da bomo v Celju tudi v prihodnje gledali več meddržavnih dvobojev.

Mlada celjska atletka Naraks in Kač sta uspešno nastopila v državni mladinski reprezentanci

tatom 110,5 : 85,5 točke. Velika prednost italijanskih mladincev se je pokazala tudi v tem, da so v devetnajstih disciplinah osvojili štiri najstarejših mest.

V jugoslovanski vrsti sta nastopila dva člana AD Kladivar — Kač in Naraks. Oba sta upravičila svojo udeležbo v reprezentanci. Tako je Kač zmagal v metu kopja z odličnim rezultatom 66,96 metra, kar je le za en centimeter slabše od državnega rekorda. Odličien je bil tudi Naraks, ki je tek na 1500 metrov odločil v svojo korist šele v nepozabnem finišu, ki je dvignil na noge več kot tri tisoč gledalcev. Njegov rezultat se je glasil 3:55,0. Navzlic porazu mlade jugoslovanske reprezentance pa je dvoboj zabeležil velik uspeh, ki je morda še prepričljivejši od športnega. V tem dvoboju je namreč AD Kladi-

njihov odnos do mladih tekmovalcev. Člani vodstva italijanske reprezentance so bili naravnost presenečeni, ko so gledalci z enakim navdu-

Pionirji Neptuna uspešni v Trbovljah

Pred dnevi so imeli tudi pionirji svoje republiško prvenstvo, ki je bilo v Trbovljah. Kakor na vsa letošnja tekmovanja so tudi sem Celjani poslali močno zastopstvo, ki se je uspešno zoperstavilo najboljšim slovenskim plavalnim kolektivom. Pionirji so s 195 točkami osvojili prvo mesto, pionirke pa z 21 točkami tretje, kar je mladim celjskim plavalcem v skupnem plasmaju prineslo drugo mesto za plavalci Kranjskega Triglava.

Kakor smo opazili po rezultatih tekmovanja so tudi tu bila celjska dekleta precej slabša od svojih moških vrstnikov in bi Neptun z malo boljše ekipo

pionirki lahko dosegel republiško prvenstvo. Seveda pa je tudi drugo mesto odlično, saj so od lani napredovali za dve mesti. Rezultati celjskih tekmovalcev so naslednji: 200 m kravl: 3. mesto Vrhovšek 2:47,2; 5. mesto Janez Goršič 2:52,0; 50 m kravl: 1. Vrhovšek 31,1; 2. Goršič 32,2; 50 m metuljčice: 1. Goršič 38,5; 50 m hrbtno: 1. Vrhovšek 34,6; 2. Toplak 39,8; štafeta 4 x 50 m mešano prvo mesto, 4 x 50 m prosto drugo mesto. Pri pionirkah se je izkazala edino Sušteršičeva, s tretjim mestom na 50 m hrbtno, dosegla pa je čas 46,7.

Naslednjega dne so pionirji svoje republiško tekmovanje nadaljevali s tekami v vaterpolu. Tu pa so imeli celjski pionirji enako smolo zaradi tekmovalnega sistema, kot mladinci Celuloze na nedavnem mladinskem vaterpolu prvenstvu v Celju. Ekipa Neptuna se je po izvršenem žrebu v izločilnem tekmovanju morala sestati s kranjskim Triglavom, ki je lanski republiški prvak. Celjani so srečanje s Kranjčani izgubili s 3:1 nato pa so se za četrto mesto morali boriti s Celulozo iz Krškega. V tej tekmi pa so bili uspešni z rezultatom 4:2. Tako so se plasirali na četrto mesto za moštvo Radovljice in Ilirije, čeprav ti dve ekipi po vaterpolskem znanju precej zastajata za celjskimi pionirji.

E. Goršič

Krampi so zapeli...

Došloletna želja kegljačev, članov delovnega kolektiva železarne Štore, da dobijo lastno kegljišče, se je pričela uresničevati. Kot sestavni del športnega stadiona so se začela terenska dela za gradnjo novega dvosteznega kegljišča.

Največ zaslug, da je končno le prišlo do pričetka gradnje, imajo tov. Dušan Gregorin, inž. Rudolf Lavrič in Anton Filipič. Ves čas so bili gonilna sila in glavni nosilci borbe za odobritev potrebnih kreditov. Da se je pričelo z gradnjo kegljišča se morajo kegljači iz Štor zahvaliti tudi komiteju Zveze ko-

munistov v železarni ter upravi podjetja. Z garditvijo kegljišča se bodo sekiiji odprle povsem druge perspektive za napredek in razvoj. Tako bodo dosegli tudi pogoj za vključevanje mladine v ta šport. Vrednost novega kegljišča ne bo izražena samo v denarju, temveč tudi v visoki moralni zavesti delovnega kolektiva železarne, saj bodo vsa terenska dela in del gradbenih storitev opravljeni na račun prostovoljnih akcij.

merx
CELJE

TRGOVSKO PODJETJE

išče 3 uslužbenca za

IZRACUNANJE FAKTUR

Pogoji: nep. sred. šola, dobro obvladanje računskih operacij po možnosti s trgovsko prakso z živilskim blagom.

KOMISIJA ZA RAZPIS DELOVNIH MEST V KOMUNALNI BANKI CELJE

razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

- Za sedež v Celju:
- 2 delovni mesti bančnih uslužbencev
- Za podružnico v Zalcu:
- 2 delovni mesti bančnih uslužbencev
- 1 delovno mesto pomožnega bančnega uslužbenca

- Za podružnico v Slovenskih Konjicah:
- 1 delovno mesto blagajnika
- 2 pripravnik bančnega uslužbenca

Pogoji: za pomožnega bančnega uslužbenca je potrebna nižja srednje šolska izobrazba, za vsa ostala delovna mesta pa popolna srednješolska izobrazba.

Prošnje s priloženim življenjepisom in zadnjim šolskim spričevalom je treba poslati na Komunalno banko Celje v roku 15 dni po objavi.

Četrtna prebivalcev v športnih in telesnovzgojnih organizacijah

Na področju celjske občine deluje 7 društev Partizana, prav toliko športnih društev in enako število samostojnih klubov. Zraven tega je 13 strelskih druščin, 1 taborniški rod, klub za konjski šport, avtomoto društvo in aero klub. Vsega skupaj je 38 organizacij, v katerih deluje 6185 aktivnih članov. Sicer pa je v vse te organizacije vključenih 21,5% prebivalcev celjske občine, od tega je 16% aktivnih članov; kar je precej nad republiškim in državnim povprečjem. Od tod tudi Celje — mesto športa.

Za vsemi temi lepimi številkami pa se krijejo nekateri težki problemi, kot pomanjkanje denarnih sredstev za redno vadbo in tekmovanja, pomanjkanje športnih objektov, njihovo vzdrževanje ipd. Pri vzdrževanju športnih objektov je bil že lani napravljen lep korak naprej. Tudi letos je občinski proračun namenil nekaj nad 4 milijone dinarjev v te namene. Vprašanje zase pa so investicije, nove gradnje. Kot vse kaže, investicije, kot jih je predvidel petletni perspektivni načrt, ne bodo

dosežene. Sicer pa bi bilo lepo, če bi v tem času dogradili vsaj ljudsko kopališče.

Kljub obljubam, se zdaj ni rešeno finansiranje redne dejavnosti. Društva si še kar naprej pomagajo z zbiranjem oglasov in podobno. Kaj je z enotnim skladom za finansiranje njihove dejavnosti?

Spričo vsega tega predlagamo, da naj občinski ljudski odbor v ce-

loti prevzame skrb za vzdrževanje športnih objektov. Uredi naj se investiranje novih objektov in ustanovi sklad za delo športnih in telesnovzgojnih društev.

Problem zase so kadri. Kakor delavnih funkcionarjev, primanjkuje tudi inštruktorjev, vadiateljev, da ne govorimo o trenerjih. Zato več skrbi vzgoji, pa tudi stimulaciji strokovnih kadrov.

SPORTNI KOMENTAR

Besedo mladini

Pred leti je celjski roketni precej pomenil. Polutnikova enajstotnica toliko, da ni osvojila naslova državnega prvaka. Potem pa je ta igra iz leta v leto v Celju nazadovala. Se najbolj očito v obdobju, ko je mali roketni zasenčil velikega. Vprašanje je, le zakaj?, ko je vendar mali roketni najprijetnejša športna igra med celjsko mladino. Zlasti med šolarji, ki ima-

jo kar razredna moštva. Kot lista in trave, bi rekli, je v Celju roketni, pa nobenega poštenega roketnega kluba, ki bi lahko zbral najboljše celjske roketaše.

Da ima roketni v Celju močno zaledje, so dokazali zadnji turnirji. Pionirji društva »Partizane« Celje-mesto so osvojili naslov slovenskega prvaka, celjska srednješolska reprezentanca pa je dobesedno pohodila sovrstnike iz Maribora in Ljubljane. O razmaha malega roketa v Celju priča tudi veliko število roketnih igrišč in zanimanje publike za ta šport. Saj se je na troboju srednješolcev zbralo toliko ljudi kot na Glaziji ob pomembnejših tekmah.

Pri tem se upravičeno vsiljuje misel, zakaj nobeno športno društvo tega ne izkoristi? Zakaj nihče od roketnašev ne zajame v svoje vrste, ko je jasno, da bi roketna sekcija ali klub bil kmalu najmasovnejša panoga katerega koli društva. Pri ZSD Celje sicer obstaja roketni klub, vendar brez naraščaja in brez prave podpore. Morda bi bila najenostavnejša rešitev, da »Celje« pomnoži in predvsem pomladi vrste svoje ekipe. Predpogoj je seveda dober inštruktor. Napak pa tudi ne bi bilo, če bi roketni kot športno panogo prevzelo eno od društev »Partizane«, ali morda še kakšno drugo športno društvo. Po udarek pri razvoju roketa v Celju pa vsekakor mora veljati mladini.

-šič

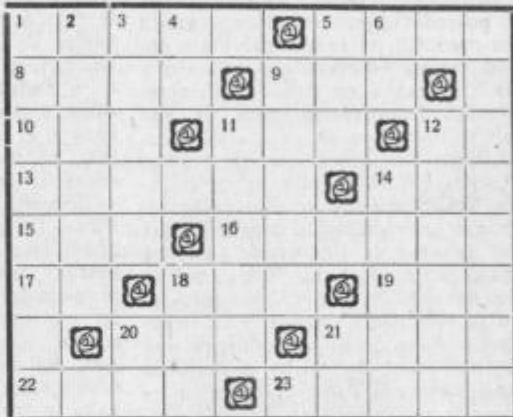
Križanka

Vodoravno:

1. predstojnik fakultete, 5. pokrivalo, 8. določene barve, 9. bolečina, 10. pripadnik slovenskega naroda, ki je živel ob Crnem morju, 11. varuh ognjišča starih Rimljanov, 12. rimska rečenica, 13. svetilnica Boga Mitra, 14. slovenski zgodovinar (Josip), 15. žensko ime (množina), 16. rezati las, 17. kazalni žimek, 18. tuje žensko ime, 19. italijanska denarna enota (uradna kratica), 20. država v Severni Ameriki (krat.), 21. domača žival (dvojina), 22. cuje, 23. tresljaj, trzaj.

Navpično:

1. pisec gledaliških iger, 2. slovnico šteto, 3. pesnik slovenske Moderne, 4. začeti imena in priimka ruskega pisatelja (1800-1904), 5. pevski zbor, 6. kemični simbol lahke kovine, 7. raz-

členjevalec, 9. koč, 11. pridevnik, 12. mladici domače živali, 14. moško ime, 18. dan v mesecu pri starih Rimljanih (15. oz. 15.), 20. dva različna soglasnika, 21. kemični simbol prvine.

OBJAVE

UCITELJISKE V CELJU SPOROČA: Popravni izpiti sprejemnega izpita in poravnji izpiti razredov se bodo pričeli v ponedeljek, 24. avgusta; jesenski del mature pa 26. avgusta. Ta dan bo pisni izpit iz slovenščine, 27. avgusta pisni diplomski izpit iz pedagogike, 28. avgusta ustni del diplomskega izpita in popravni izpiti iz junjskega roka.

Ravnateljstvo

POPRAVNI IZPITI NA III. OSNOVNI SOLI

Ravnateljstvo III. osnovne šole v Celju obvešča, da bodo popravni izpiti za redne učence 24. in 25. avgusta tega leta.

Ravnateljstvo

VPISOVANJE V VEČERNO SOLO ZA ODRASLE

Vpisovanje v večerno osnovno šolo za odrasle je vsak dan od 5. septembra tega leta v tajništvo III. osnovne šole v dopoldanskem času.

Ravnateljstvo večerne šole za odrasle

TEČAJ ANGLEŠKEGA JEZIKA

Trgovinska zbornica za okraj Celje, Miklošičeva 3, telefon 26-47 bo priredila III. tečaj angleškega jezika po intenzivni metodi. Tečaj bo trajal 4 mesece in prične v drugi polovici meseca septembra, oziroma prve dni oktobra t. l. Prispevek je kljub izpolnitvi učnega programa obcutno znižan.

Prijave bodo upoštevane po vrstnem redu dostopja, sprejemali pa jih bodo do 15. septembra t. l.

Trgovinska zbornica za okraj Celje

NA DRŽAVNI GLASBENI SOLI V CELJU

bodo sprejemni in naknadni izpiti 4. septembra. Prijave sprejemamo le za violino, Kontrabas, flavojo, klarinet in solopetje. Vsi ostali oddelki so že polni. Podrobne informacije glede sprejema so na šolski oglasni deski in v pisarni. Redni pouk začne 7. septembra.

RAZGLAS

V vezi z rekonstrukcijo Teharske ceste v Celju, na odseku Askerčeva ulica, železniški podvoz pri postji, most čez Volajno, bo celoten promet razen pešev preusmerjen v času od vključno 24. t. m. do nadaljnjega po vozniških cestah, t. j. Askerčeva, Mariborska, Bežigradska in Teharska na Teharju in obratno, oziroma za lokalne potrebe po Leskovecovi ulici in po cestah v Creta oziroma Zavodni.

Uprava za ceste in kanalizacije Celje

Dom JLA v Celju bo priredil

»ZABAVNO REVUJO« dne 22. avgusta ob 20. uri v dvorani kina »Union«.

S p o r e d : Zabavne melodije, narodne pesmi in humor. Sodelovali bodo člani Radio Novega Sada: Mirjana Borša, Mira Gubik, Sveta Damjanović, Ištvan Borša, Paja Popov, Miloš Djurić, Geza Balas, in Miroslav Končić, ob glasbeni spremljavi »Mandolinskega orkestra«.

Prodaja vstopnic dne 20., 21. in 22. avgusta pri blagajni kina »Union« od 14. do 20. ure. Cene vstopnic 80 in 100 din.

SLUŽBE

ISCENO gospodinjstvo pomočnico za 8 ur dnevno, lahko upokojenka k 2 let staremu otroku. Nastop službe takoj. Gaspari, Otok, blok TNZ I.

HISNI SVET Cankarjeve ulice 5 sprejme hišnika. Vprašati pri predsedniku hišnega sveta.

NUJNO iščem žensko srednjih let, najraje upokojenko, za pomoč v gospodinjstvu. Nudim vso oskrbo in sobo v novi hiši. Naslov v upravi lista.

ISCENO gospodinjstvo pomočnico samostojno k 4 članski družini. Nastop 1. septembra. Naslov v upravi lista. K 3 LETA staremu otroku iščem upokojenko. Nudim ji tudi sobo s hrano. Naslov v upravi lista.

PRODAM

PRODAM motorno kolo »Panonia 250« — odlično ohranjeno in opremljeno. Vprašati: Zgradb št. 31, Celje.

ZARADI ONEMOGLOSTI prodam poslastico 16 ha, od tega polovica gozda, možna strojna obdelava, sončna lega, 5 minut od avtobusne postaje. Naslov v upravi lista.

UGODNO PRODAM gradbene parcele na Lopati pri Celju. Informacije Celje, Vodnikova 1/II.

PRODAM veliko belo kuhinjsko kredenco za 22.000 din. Naslov v upravi lista.

PRODAM hišo primerno za obrtnika. Ponudbe pod v2-sobno stanovanje, vse-ljivo.

KRATEK KLAVER dunajske izdelave, kovinska konstrukcija, črna, ugodno prodam. Naslov v upravi lista.

PRODAM stavbno parcelo ob električni in vodovodni napeljavi. Hauptman, Celje, Savinjsko nabrežje 4.

UGODNO prodam kompletno samsko pohištvo. Naslov v upravi lista.

PRODAM enostanovanjsko hišo z vrtom in vsemi pritlikinami. Dajgan Henrik, Sempeter v Savinjski dolini, Dobričeva vas 36.

PRODAM sušilnico za hmelj, 16 m² veliko. Volič Nenad, Stupar, srez Sombor, Vojvodina.

UGODNO prodam poslastico s poslopjem ali zamenjam za hišo v bližini Celja. Naslov Jug Stanko, rudnik Pečovnik.

PRODAM 6 novih vrat in dobro kravo mlekarico. Naslov v upravi lista.

PRODAM motorno kolo DKW 250 cm z originalno prikolico. Vse povojna izdelava, odlično ohranjeno. Naslov v upravi lista.

POCENI prodam staro smrekovo spalnico, otroško posteljo in košaro s stolom ter lesen športni voziček. Vprašati: Langer, Celje, Zavodna 34.

PRODAM poslastico v bližini Celja na Ljubljanski cesti. Lepa lega, sadovnjak, gozd. Lahko se redijo 2 kravi. Pisarne ponudbe na upravo lista pod šifro »Poslastice«.

KUPIM

KUPIM moped Colibri. Naslov v upravo lista.

PIANINO vzamem v najem ali kupim. Naslov v upravi lista.

PIANINO ali kratek klavir vzamem v najem. Uloga, Štore.

STANOVANJA

SPREMEMO na stanovanje dijakinjo gimnazije ali učiteljico. Naslov v upravi lista.

NUJNO iščeva sobo ali kabinet neopremljen ali opremljen za zimske mesece (samo čez teden). Ostalo po dogovoru. Ponudbe pod »Mira« na upravo lista.

MLAD profesor išče prazno ali opremljeno sobo s 1, 9. 1999. Plača dobro. Naslov v upravi lista.

MIRNA STRANKA brez otrok nujno išče stanovanje z dvema ali tremi sobami v Celju ali okolici. Plača v naprej. Ponudbe na upravo lista pod »Upokojenec«.

RAZNO

SAMSKI upokojenec išče vso oskrbo. Plača vnaprej. Pisarne ponudbe na upravo lista pod »Upokojenec«.

IZGUBLJENA jopica na Ljubljanski c. se dobi na Otoku b. III pri Klemenču.

ZAHVALE

ZAHVALA

Ob bridki izgubi naše ljubljene mame se zahvaljujemo vsem darovalcem vencev in vsem, ki so jo spremljali na njeni zadnji poti. Enako se zahvaljujemo tudi godbi, pevcom, govorniku in celotnemu kolektivu keramične industrije Liboje.

Kasaze, 18. 8. 1959.

Zalužaja hčerka Marija in zet Ivan Kokl.

ZAHVALA

Ob težki izgubi našega ljubelega nezabnega moža, očeta in starega očeta

RUPNIK FRANCA

se iskreno zahvaljujemo duhovniku za poslovljene besede ob odprtem grobu ter vsem vaščanom in znancem, ki so ga spremljali na njegovi zadnji poti v tako velikem številu.

Zalužoji: žena Marija, hčerke Marica, Milka, Stelka z družinami, Rozika in sin Stanko.

KINO

KINO UNION

21. 8. do 22. 8. Picassojeva skrivnost francoski barvni film
23. 8. do 24. 8. Pony express ameriški barvni film
25. 8. do 26. 8. Zapeljivec italijanski film

KINO METROPOL

20. 8. do 24. 8. Železničar cvet madžarski film
25. 8. do 28. 8. Serenada za umrle ljube hime — angleški film

LETNI KINO

17. 8. do 20. 8. Nežni akordi ameriški barvni film
21. 8. do 24. 8. H-S jugoslovanski film

ZENSKE CREPPE NYLON

ŽABICE

TOVARNA NOGAVIC IN DROBNE KONFEKCIJE POLZELA

Zbor gasilcev v Rog. Slatini

Od Boke Kotorske do Kopra

(Nadaljevanje in konec)

Pred nami je še 93 kilometrov. Do Hercegovega drvinja skoraj na obodu obsežne Boke. Avtobus se kar poskakuje, le posamezni odseki ob večjih krajih so asfaltirani. Potniki modrujejo, za koliko kilometrov bi skrajšal pot primeren trajekt čez zaliv. Ob postankih ugotavljamo staroslavna mesta pomorskega Perast... Risan... Zelenika... »Ne,« se pošali v Kotoru vstopivši pomorski častnik, »za nas mornarje so ti kraji tujina. Tivat je Kuwait, Risan Arizona... Kumbur Cambridge... Zelenika New Sealand... Hercegnovi New Herceg... Take reči si izmišljujemo,« pravi, »da si krajšamo dolgčas.« Ko mu zatrdimo, da nam obljubena obala, sončna pokrajina, mesta med cipresami, palmami in cvetočimi oleandri, ugajajo, nas prekine, češ da bi brž spremenili mnenje, če bi videli te kraje pozimi. V Zeleniki so izstopili najprevidnejši Sarajevčani. Tu, na končni postaji njihove domače proge, jim je pač prej zagotovljen prostor v vlaku kot pa šele v Hercegnovem ali celo v Dubrovniku. V Hercegnovem se avtobus še bolj izprazni. Zdaj

Gundulićev trg v Dubrovniku

še ne prenehamo, biti podobni v škati stlačenim sardinam... Ob petih popoldne je bil za nami zeleni pas Konavle, obstali smo na parkirnem prostoru v središču Dubrovnika. Na to, da nimate sobe, še pomisliti ne utegnemo, zakaj medtem ko vam avtobusni spremljevalec izroča prtljago in ko vam poklicni in nepoklicni nosači na glas ponujajo svojo uslugo, se za hrbtom oglašajo prijavljeno vprašanje »Trebala li vam soba?« V središču Dubrovnika zahtevajo za čedno sobo z dvema posteljama 700 dinarjev za noč...

O Dubrovniku je vrsta turističnih priročnikov. Vsi ga imenujejo biser Jadrana. Kaj bi res drugo bil, če uživaš ves dan modro morje pod južnim soncem na Lapadu ali na Lokrumu, zvečer pa sedeš k ribji večerji in k čaši dalmatinske vsakokrat v drugi restavraciji, za nemeček pa se udeležiš še ene dubrovni-

ških poletnih iger. Da, dubrovniške poletne igre so prva zunanja značilnost Dubrovnika v tem letnem času. Nekakšen sporazum med umetnostjo in komercialno so. Toda težko je reči, da so se sporazumeli po načelu enakopravnosti. Tu so Muzeipopustile Merkurju. Postavim: Mozartovo svežo in lahkonoburlesko Cosi fan tutte, izvajano pred Kneževim dvorcem, spremlja promenadni vrvež s Place, pa bitje mestne ure in neugnani živav hudournikov, ki so jih privabili reflektorji. Ko poslušas in gledaš tako internacionalno kulturno srečanje — internacionalni so izvajalci in avditorij — s sedeža, čigar srednja cena je letos 400 dinarjev, ga šteješ prej za internacionalno kulturno družabnost kakor za čisto umetniško produkcijo, potem, ko izzvenijo zaključni zvoki med častljivim dubrovniškim zidovjem, pa meniš, da je vse skupaj samo zavoljo nenevarne kritike na polnočni poti do Imperiala ali do Excelsiorja...

Se dva simptoma dubrovniške komercialne in poletne vročine: Na Lapadu se pogovarjajo absolutni slovenjegraški vajenske šole. S posredovanjem turističnega urada so prenočili po raznih privatnih sobah, sprva odločeni, da ostanejo v Dubrovniku le en dan. Neradi sprejemajo Dubrovčani samo na eno prenočitev. Seveda — zaradi prepogoste menjave perila, pa pranja, čiščenja in tako dalje, se ne izplača. Toda trem mladim Slovenjegraščanom se je primerilo drugače. »Baš mi je drago,« jim pravi postarna gospodinja, »ker mi sutra dolaze Francuzi.« Ampak Slovenjegraščani so podaljšali bivanje še za nekaj dni in tako so se naslednjega dne oglasili spat na svežo posteljnino spet naši vrli Korošci, namesto —

THE BRIDGE ON THE DRINA

Roman Iva Andrića »Most na Drini«, ki so ga pred nedavnim prevodili v angleščino, je vzbudil v Ameriki precejšnje zanimanje. Američani, ki imajo statistiko za vse, so pred dnevi zabeležili, da sodi Andričev prevod med petnajst najbolj branih knjig v Ameriki. Med knjigami, ki jih Američani najbolj kupujejo, je na drugem mestu roman D. H. Lawrencea »Lady Chatterley's Lover«. Pri nas smo videli film, posnet po tem romanu.

Preventiva

UCINKOVITA PREPOVED

Na parkirnem prostoru pred univerzo v Ohiju redkokdaj parkirajo nepoklicani vozniki. Na veliki plošči nad znakom — rezerviran prostor za parkiranje — so namreč zagrozili kršiteljem takole: »Vsi nepoklicano parkirani avtomobili so v pol ure razmontirani!«

BRADE PROC

Kubanska turistična komisija je vprašala za svet, kako bi znova poživili turistični promet med Miami-jem in Havano, ki je nekoliko zamrl, odkar so prišli na oblast Fidel Castro in njegovi somišljeniki, pa jim je župan Miami, Robert King High, odgovoril: »Obrijte se!«

HOUDINI V OKOVIH

V knjigi C. B. Williama Greshama je dobil svojo človeško podobo idol vseh ljubiteljev rokospretnosti — Harry Houdini. Pod naslovom

Takšen je bil Houdini leta 1903

»Houdini — mož, ki je hodil skozi stene« piše Gresham o Ehrichu Weissu, sinu protestantskega duhovnika Mayerja Weissa z Manhattan (New York), o človeku, ki je zbežal z doma in mu je bil beg v krvi — služil si je kruh z begom iz okov, ječ in kletk.

Nenavadne so dogodivščine leta 1926 preminulega Harryja Houdini (nadimek si je izbral po francoskem »čarovniku« Robertu Houdinu) in še danes si mnogi znanstveniki belijo glavo, kako je izvedel posamezne nastope. Zares je bil močan in spreten — sam je priznal, da mu je pomagala tudi goljufija, saj mu je pred vsakim nastopom žena ob poslovnem poljubu iz ust v usta dala majhno žagico ali podobno pomagalo — toda tudi dober poznavalec naravnih zakonov je bil.

Kdor je videl pred časom film o Houdiniju, ve nekaj o njem, toda »filmsko pesništvo« je dovolilo igralcem, da so usodo moža malo spremenili. Dvainpetdesetletni Houdini res do kraja ni nehal s svojimi potegavščinami in je deset dni pred smrtjo dovolil nekemu boksarju, da ga je udaril v trebuh. Umrli pa je zavoljo vnetja v slepem črevesu.

čemu neki! — bolj interesantnih tujcev...

V tramvaju proti kopališču Lapad. Dve prijateljici med seboj: »Zamoljo me Cica, da ga zovnem telefonom, kaže da mu se ne radi...«

»Pa?«

»A šta, zvaču ga jadnika,« je usmiljeno dejala prijateljica.

Tudi tebi bo treba reči na svidenje, dragi Dubrovnik! Na svidenje ves, kakršen si v resnici in kakršenega so te zapustili tvoji predniki, ves, kakršenega te vidijo in občutijo oči navadnega zemljana in ves v barvah, v kakršnih ti vidijo tvoji slikarji, upodablajoč te na platnih, školkah in pepelnikih...

Vkrcanje na katerokoli ladjo v teh dneh je zvezanost z bitko. Posebno velja to za nočne vožnje. Ta bitka, v izrazih, kretnjah in udeležencih internacionalna, ima tri faze: boj za vstop na ladjo, boj za primeren prostor na krovu in boj za ležalnik. Zato bi vsaj na nekaterih relacijah potrebovali še enkrat toliko ladij.

Prvi del vožnje se konča do zajtrka v Splitu. Za veliko kosilo, kajti vožnja, najsi je še tako ugodna, zdela. V Sibeniku smo. Popoldansko čašo piva si privoščimo na obali v Zadru, večerjamo pred Lošinjem, dan pa sklenemo v Pulju. Zaspenci, ki jih je vožnja najbolj zdelala, ne vidijo naših istrskih, med seboj si nekam podobnih mestec — Rovinj, Poreč, Novigrad, Umag, Piran, Izola. Selega zjutraj jih zbudi opozorilo iz zvočnika, da se morajo potniki za Trst zbrati na promenadni palubi. Tedaj je vidna že metropola slovenske Istre — sončni Koper. Njegov zvonik si zdaj deli dominacijo nad mestom z dvanajstnadstropnim nebotičnikom. Taka je prva podoba sodobnega Kopra z morja. Toda našega potovanja je s tem konec. Za slovo še enkrat skok v morje. Naj verjame kdo ali ne, tu je bilo najtoplejše...

Gustav Grobelnik

Državniki in zdravje

Neki ameriški časopis je nedavno izvedel anketo o zdravju znanih državnikov in politikov. Podatki so zanimivi in redke resnice o osebah, ki so njih imena združena z mno-

gimi pomembnimi dogodki v sodobnem svetu; toda zaključek ankete, da more celo začasen zobobol vplivati na odločitve, ki pretrese svet — je vsekakor nesmiselna trditev.

Kdaj se bodo državniki zares zbrali v takšnole prijatno družbo? Bo zares odločalo samo zdravje in njihova dobra volja? Kako čudovito bi bilo, če bi Eisenhower zapel poskočpo cowboyko in med petjem veselo zakrilil z rokami, če bi Adenauer sedanjemu zunanjemu ministru ZDA, Herterju, dejal, da je bil tudi pokojni Dulles vsega spoštovanja vreden, pa bi ob teh besedah celo Hruščev mirno spil svoj kozarec. Naravnost neverjetno bi zvenelo, če bi general De Gaulle, trdosrčni vojščak, dejal zamišljenemu Naserju, da je hudo narobe, kar so pred leti storili zavoljo Suez in da bodo to zdaj popravili v Alžiru. Nehru bi se od srca smejal norčavemu Ben Gurionu, ki mu bi s prstom kazal nekaj posrečenega in za njima bi Roosevelt celo na onem svetu ne mogel zadržati smeha. Mac Millan, ki še ni utegnil sneti cilindra, pa bi začudeno ugotovil: »Oh, saj prihajajo v našo družbo še drugi...!« — Da, kdaj se bodo zbrali?

Po ugotovitvah tega lista je predsednik ZDA Dwight Eisenhower, ki je star 68 let, odličnega zdravja. Predsednik sovjetske vlade, Nikita Hruščev, ki je tri leta mlajši, je baje odličnega zdravja, trpi pa zaradi povečanega krvnega pritiska. Britanski predsednik MacMillan, po letih vrstnik sovjetskega premiera, je tudi dobrega zdravja, ima pa tri rane iz prve svetovne vojne.

Najstarejši evropski državnik, Konrad Adenauer, ki ima 83 let (leto manj kot Sing Man Ri), se more pohvaliti s svojim zdravjem, ki si ga je pridobil, kakor zatrjuje sam, s »prisilno neaktivnostjo v času nacistov, ko je zbral dovolj moči, da bi živel 15 let dlje kakor večina ljudi« (takrat je Adenauer vrtnaril). Francoski predsednik De Gaulle, ki je dobrih 15 let mlajši, ima moč štirideset let starega moža in samo eno telesno hibo: po neki operaciji na očesu mora nositi očala z zelo debelim steklom.

Indijski premier Nehru, ki bo prihodnje leto izpolnil polnih sedem desetletij, ima toliko moči, da tega od tako šibkega telesa ne bi mogli pričakovati. Diplomati poročajo, da ga niso še nikoli videli bolnega, čeprav se mu na obrazu večkrat vidi utrujenost. Nenavadno zdrav je

riško zunanjo politiko. Zatem je Bela hiša objavila, da je predsednik Eisenhower dobil pred Herterjevim imenovanjem izčrpane informacije o njegovem zdravju, ki so ga popolnoma prepričale, da bo novi šef State departementa uspešno opravljal svoje dolžnosti. Christian Herter boluje zaradi vnetja sklepov in njegova bolezen izhaja iz zgodnje mladosti. Da bi obvaroval svoje moči, se Herter v ministru giblje večidel s stolom na kolesih (kakor včasih predsednik Roosevelt, ki je zbolel za otroško paralizo), ob drugih priložnostih pa uporablja bergele.

Nekako takšni so rezultati te ankete, opremljene s podrobnostmi in trditvami, ki dajejo ponekod prednosti žolčnim obolenjem in zobobolom pred ideološkimi pogledi in političnimi interesi v spremembah mednarodne politike. Čeprav je v tem prav toliko resnice kot v domnevah, da je zgodovina tekla po tokovih, ki so bili odvisni od npravi in želja Madame de Pompadur, želimo, da bi imeli znani svetovni državniki čim manj zobobolov, vsaj takrat, kadar je njihova dobra volja eden izmed pogojev, da sklenejo kakšen sporazum za izboljšanje ozračja v mednarodnih odnosih.

Deklica, veriga in Živa

no. Iz oglodanih kosti, obednih astantov in skorje kruha je črpala znova in znova moči, da je mogla znova in znova oviti krog lipe vrsto nevidnih krogov, priklenjena z nizom obročkov v največji krog. In deklica, ki še ni vedela,

va je poskočila in zdrvela divje proti gozdiču. Deklica jo je klicala, toda nevidni krog je počil; v divjem nagonu je drvela v gozd.

Deklica se je smejala, on se je smejal. Sele tisti dan je spoznala neskončni niz nevidnih

kaj je trpljenje, ji je iz dneva v dan prinašala ostanke in ogledane kosti. Posedala je ob utrujeni živali in večkrat zamišljeno ogledovala ogrizeno kost, ki je Živa ni mogla pogoltniti. Kako nepomembna je ogledana kost? Sama ne bi imela ničesar od nje. Kako more koristiti Živi?

Deklica je bila že deklica. Na glavi se ji je zvrtili konjski repek. Zagledala ga je, ponosnega, ravnega, mišičastega. Prišel je in zasmilila se mu je stara, volku podobna Živa. Smejla se je z belimi zobmi,

krogov, a obenem tudi enega, ki se je v hipu prelomil in zgubil svojo neskončnost, da je zaznala začetek in konec.

Živa se je kmalu vrnila. Manjkajoči obroček so nadomestili in zvesto je spet sledila nevidnim krogom okrog lipe. Deklica pa je spoznala začetek in konec kroga, zato se mu je skušala iztrgati in ubrati svojo, zdaj ravno zdaj krivo pot. Dolgo ni pozabila ponosnega, nasmejanega obraza. Vendar se v njegov krog ni vrnila. Živa se ji je smilila, da, Živa!

Sotelski

Predolga roka

Dvajsetletni japonski plavalec Yamanaka, ki je na olimpiadi l. 1956 zasedel drugo mesto v plavanju na 400 (4:30,4) in 1500 m (18:00,3) ima predolgo levo. Zavoljo te napake njegovo plavanje ni ravno in tako sta mu tudi prvi mesti na olimpiadi. Da bi to napako popravil, mora zdaj nositi železno bučo,

ki tehta približno 75 kg. Kdo ve, če mu bo to železje pomagalo do prvega mesta na prihodnjih tekmovanjih? Morda ima tudi pri nas kdo podobne težave? Torej: poprimite naj slo kilogramsko železno bučo!

Drobiž

Ce hočeš napisati dobro ljubezensko pismo, moraš začeti, ne da bi vedel, kaj hočeš zapisati, in končati, ne da bi vedel, kaj si napisal. Jean Jacques Rousseau

Praznoverje zaupa čutom včasih preveč, včasih premalo. Lessing

Praznoverje je pesem življenja, zato pesnikom ne more škoditi, če so praznoverni.

Johann Wolfgang Goethe

Praznoverje je otrok strahu, slabosti in nevednosti.

Friderik Veliki

Smrt je konec za vse, kar je človeško, samo za praznoverje ne.

Plutarh

Japonski plavalec Yamanaka